

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1149**z dnia 7 lipca 2021 r.****ustanawiające Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1, art. 84 i art. 87 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Bezpieczeństwo narodowe należy wyłącznie do kompetencji państw członkowskich, jednak zapewnienie tego bezpieczeństwa wymaga współpracy i koordynacji na poziomie Unii. Cel Unii, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zgodnie z art. 67 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), należy osiągnąć między innymi poprzez środki służące zapobieganiu przestępczości i jej zwalczaniu, a także poprzez środki koordynacji i współpracy między organami ścigania i innymi organami krajowymi państw członkowskich, w tym koordynacji i współpracy z właściwymi agencjami unijnymi lub innymi właściwymi organami Unii oraz z odpowiednimi państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, a także z pomocą sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego.
- (2) Komisja, Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski wyznaczyły wspólne priorytety na lata 2015–2020, przedstawione w Europejskiej agendzie bezpieczeństwa z kwietnia 2015 r., które zostały następnie potwierdzone przez Radę w odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego z czerwca 2015 r. i przez Parlament Europejski w jego rezolucji z lipca 2015 r., a mianowicie zapobieganie terroryzmowi i radykalizacji, poważnej i zorganizowanej przestępczości i cyberprzestępczości oraz ich zwalczanie. Te wspólne priorytety zostały potwierdzone na lata 2020–2025 w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa.
- (3) W deklaracji rzymskiej podpisanej w dniu 25 marca 2017 r. przywódcy 27 państw członkowskich, Rada Europejska, Parlament Europejski i Komisja Europejska potwierdzili swoje zaangażowanie w wysiłki na rzecz tworzenia bezpiecznej i chronionej Europy oraz budowanie Unii, w której wszyscy obywatele czują się bezpiecznie i mogą się swobodnie przemieszczać, w której granice zewnętrzne są chronione, która prowadzi skuteczną, odpowiedzialną i zrównoważoną politykę migracyjną, z poszanowaniem standardów międzynarodowych, a także Europy, która jest zdecydowana zwalczać terroryzm i zorganizowaną przestępczość.
- (4) W dniu 15 grudnia 2016 r. Rada Europejska zaapelowała o dalsze efekty prac nad interoperacyjnością systemów informacyjnych i baz danych. W dniu 23 czerwca 2017 r. Rada Europejska podkreśliła potrzebę zwiększenia interoperacyjności między bazami danych, a w dniu 12 grudnia 2017 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności pomiędzy systemami informacyjnymi UE (współpraca policyjna i sądowa, azyl i migracja).

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 189.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 14 czerwca 2021 r. (Dz.U. C 268 z 6.7.2021, s. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

- (5) W celu zachowania dorobku Schengen oraz przyczynienia się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii państwa członkowskie są od dnia 6 kwietnia 2017 r. zobowiązane do przeprowadzania, z wykorzystaniem odpowiednich baz danych, systematycznych kontroli obywateli Unii przekraczających zewnętrzne granice Unii. Ponadto Komisja wydała zalecenie dla państw członkowskich, aby skuteczniej stosowały kontrole policyjne i współpracę transgraniczną. Kluczowymi zasadami ukierunkowującymi działania Unii oraz państw członkowskich na rzecz stworzenia skutecznej i rzeczywistej unii bezpieczeństwa powinny być solidarność między państwami członkowskimi, jasny podział zadań, poszanowanie podstawowych praw i wolności oraz praworządności, a także uważne uwzględnianie perspektywy globalnej oraz niezbędna spójność z zewnętrznym wymiarem bezpieczeństwa.
- (6) Aby osiągnąć ten cel, należy podjąć działania na poziomie Unii w celu ochrony ludności, przestrzemi publicznej oraz infrastruktury krytycznej przed zagrożeniami, które nabierają coraz bardziej ponadnarodowego wymiaru, oraz w celu wsparcia prac prowadzonych przez właściwe organy państw członkowskich. Zjawiska takie jak terroryzm, poważna i zorganizowana przestępczość, przestępczość mobilna, nielegalny handel narkotykami i bronią, korupcja, pranie pieniędzy, cyberprzestępczość, wykorzystywanie seksualne, w tym wykorzystywanie seksualne dzieci, zagrożenia hybrydowe, a także zagrożenia chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe oraz handel ludźmi nadal zagrażają bezpieczeństwu wewnętrznemu Unii. Bezpieczeństwo wewnętrzne jest celem wspólnych dążeń wymagającym współpracy instytucji Unii, właściwych agencji Unii oraz państw członkowskich.
- (7) Aby przyczynić się do stworzenia oraz wdrożenia skutecznej i rzeczywistej unii bezpieczeństwa służącej zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego w całej Unii, należy ustanowić Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zwany dalej „Funduszem”) oraz zarządzać nim w celu zapewnienia państwom członkowskim odpowiedniego unijnego wsparcia finansowego.
- (8) Finansowanie z budżetu Unii należy skoncentrować na działaniach, w przypadku których interwencja Unii może przynieść większą wartość dodaną w porównaniu z działaniami podejmowanymi samodzielnie przez państwa członkowskie. Zgodnie z art. 84 i art. 87 ust. 2 TFUE Fundusz powinien wspomagać środki promujące i wspierające działania państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania przestępczości, wspólnych szkoleń personelu, współpracy policyjnej, a także współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych z udziałem właściwych organów państw członkowskich i agencji Unii, w szczególności w odniesieniu do wymiany informacji, zwiększonej współpracy operacyjnej oraz wsparcia dla wysiłków niezbędnych do zwiększania zdolności w zakresie zapobiegania terroryzmowi oraz poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz ich zwalczania. Z Funduszu należy również wspierać szkolenie odpowiednich pracowników i ekspertów, zgodnie z ogólnymi zasadami europejskiego systemu szkoleń w zakresie egzekwowania prawa (LETS). Z Funduszu nie należy wspierać kosztów operacyjnych ani działań związanych z podstawowymi funkcjami państw członkowskich dotyczącymi utrzymania porządku publicznego i ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego i narodowego, o których mowa w art. 72 TFUE.
- (9) Fundusz należy wdrażać w pełnym poszanowaniu wartości zapisanych w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) oraz zobowiązań międzynarodowych Unii w zakresie praw człowieka. W szczególności Fundusz powinien być wdrażany przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych, takich jak prawo do godności ludzkiej, prawo do życia, zakaz tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania, prawo do ochrony danych osobowych, prawa dziecka oraz prawo do skutecznego środka odwoławczego, a także przy pełnym poszanowaniu zasady niedyskryminacji.
- (10) Zgodnie z art. 3 TUE Fundusz powinien wspierać działania zapewniające ochronę dzieci przed przemocą, niegodziwym traktowaniem, wykorzystywaniem i zaniedbywaniem. Fundusz powinien również wspierać działania mające na celu zagwarantowanie ochrony i pomocy dzieciom będącym świadkami lub ofiarami, w szczególności dzieciom bez opieki lub dzieciom potrzebującym opieki prawnej.
- (11) Zgodnie ze wspólnymi priorytetami, które określono na poziomie Unii w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii, Fundusz powinien wspierać działania służące stawianiu czoła głównym zagrożeniom bezpieczeństwa oraz w szczególności działania służące zapobieganiu terroryzmowi i radykalizacji, poważnej i zorganizowanej przestępczości i cyberprzestępczości oraz ich zwalczaniu, a także działania polegające na udzielaniu pomocy i ochrony ofiarom przestępstw. Fundusz powinien zapewnić, aby Unia i państwa członkowskie były również dobrze przygotowane do radzenia sobie ze zmiennymi i nowymi zagrożeniami, takimi jak nielegalny handel, w tym przez internet, zagrożenia hybrydowe oraz zagrożenia chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe, w celu stworzenia rzeczywistej unii bezpieczeństwa. Należy do tego dążyć poprzez udzielanie pomocy finansowej w celu wspierania skuteczniejszej wymiany informacji, zwiększania współpracy operacyjnej oraz poprawy krajowych i wspólnych zdolności.
- (12) Pomoc finansowa udzielana za pośrednictwem Funduszu powinna wspierać w szczególności wymianę informacji, współpracę policyjną i współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, a także zapobieganie w obszarach poważnej i zorganizowanej przestępczości, nielegalnego handlu bronią, korupcji, prania pieniędzy, nielegalnego handlu narkotykami, przestępstw przeciwko środowisku, terroryzmu, handlu ludźmi, wykorzystywania uchodźców i migrantów o nieregulowanym statusie, drastycznego wyzysku w pracy, przemocy seksualnej i wykorzystywania seksualnego, w tym wykorzystywania seksualnego i niegodziwego traktowania w celach seksualnych dzieci i kobiet,

dystrybucji materiałów przedstawiających znęcanie się nad dziećmi i pornografię dziecięcą oraz cyberprzestępczości. Z Funduszu należy również wspierać ochronę ludności, przestrzeni publicznej i infrastruktury krytycznej przed zdarzeniami dotyczącymi bezpieczeństwa oraz należy wspierać środki gotowości w związku z ryzykiem i kryzysami dotyczącymi bezpieczeństwa oraz skuteczne zarządzanie nimi, w tym poprzez wspólne szkolenia, rozwijanie wspólnych polityk, takich jak strategie, cykle polityki, programy i plany działania, a także prawodawstwo i praktyczną współpracę.

- (13) Fundusz powinien zapewniać wsparcie finansowe, aby odpowiedzieć na nowe wyzwania wynikające ze znaczącego wzrostu w ostatnich latach skali niektórych rodzajów przestępstw popełnianych za pośrednictwem internetu, takich jak oszustwa związane z płatnościami, wykorzystywanie seksualne dzieci i nielegalny handel bronią.
- (14) Fundusz powinien opierać się na wynikach i inwestycjach poprzedzających go inicjatyw: programu „Zapobieganie i walka z przestępczością” (ISEC), programu „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa” (CIPS) obejmującego lata 2007–2013, oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będącego częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego obejmującego lata 2014–2020, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 ⁽³⁾. Zakres Funduszu powinien także umożliwiać uwzględnienie rozwoju sytuacji.
- (15) Istnieje potrzeba maksymalizacji skutków finansowania ze środków Unii poprzez uruchamianie, łączenie i pozyskiwanie publicznych i prywatnych zasobów finansowych. Fundusz powinien propagować oraz wspierać aktywne i istotne angażowanie społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji pozarządowych, a także europejskiego sektora przemysłowego, w rozwijanie i wdrażanie polityki bezpieczeństwa, w stosownych przypadkach przy zaangażowaniu innych odpowiednich podmiotów, organów Unii, agencji unijnych oraz organizacji międzynarodowych w odniesieniu do celu Funduszu. Należy jednak zapewnić, aby wsparcie z Funduszu nie było wykorzystywane do powierzania zadań ustawowych lub publicznych podmiotom prywatnym.
- (16) Transgraniczny charakter terroryzmu oraz poważnej i zorganizowanej przestępczości wymaga skoordynowanej reakcji i współpracy w państwach członkowskich i między nimi oraz z właściwymi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii. Wszystkie właściwe organy państw członkowskich, w tym wyspecjalizowane służby organów ścigania, mogą przechowywać informacje, które są cenne dla skutecznego zwalczania terroryzmu oraz poważnej i zorganizowanej przestępczości. W celu przyspieszenia wymiany informacji oraz poprawy jakości wymienianych informacji kluczowe znaczenie ma budowanie wzajemnego zaufania. Należy zbadać i przeanalizować nowe podejścia do współpracy i wymiany informacji, w tym w odniesieniu do analizy zagrożeń, z uwzględnieniem istniejących ram w Unii i poza nią, takich jak Centrum Analiz Wywiadowczych UE (INTCEN), Europejskie Centrum ds. Zwalczania Terroryzmu (ECTC) przy Europolu, Europejski Koordynator ds. Zwalczania Terroryzmu i Grupa ds. Zwalczania Terroryzmu. Fundusz powinien wspierać właściwe organy państw członkowskich odpowiedzialne za zapobieganie przestępstwom, o których mowa w art. 87 TFUE, ich wykrywanie i prowadzenie postępowań przygotowawczych w ich sprawie, w zakresie, w jakim ich działania są objęte zakresem Funduszu. Wszystkie finansowane działania powinny być w pełni zgodne ze statusem prawnym różnych właściwych organów i struktur europejskich oraz z obowiązkowymi zasadami własności informacji.
- (17) Aby skorzystać z wiedzy i doświadczenia agencji zdecentralizowanych posiadających kompetencje w dziedzinie współpracy i szkoleń w zakresie egzekwowania prawa, monitorowania narkotyków i narkomanii, praw podstawowych, kwestii dotyczących wymiaru sprawiedliwości i wielkoskalowych systemów informacyjnych, Komisja powinna zaangażować właściwe agencje zdecentralizowane w prace Komitetu ds. Funduszy w Obszarze Spraw Wewnętrznych ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 ⁽⁴⁾, szczególnie na początku i w połowie okresu programowania. W stosownych przypadkach Komisja powinna również mieć możliwość zaangażowania właściwych agencji zdecentralizowanych w monitorowanie i ewaluację, w szczególności w celu zapewnienia zgodności działań wspieranych za pośrednictwem Funduszu z odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym i uzgodnionymi priorytetami Unii.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz uchylające decyzję Rady 2007/125/WSiSW (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 93).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (zob. s. 48 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (18) W ogólnych ramach unijnej strategii w dziedzinie narkotyków, zalecającej wyważone podejście przewidujące jednocześnie zmniejszanie podaży i popytu, pomoc finansowa zapewniona z Funduszu powinna wspierać działania mające na celu zapobieganie nielegalnemu handlowi narkotykami oraz zwalczanie go poprzez zmniejszanie podaży i popytu, w szczególności środki wymierzone w produkcję, wytwarzanie, ekstrahowanie, sprzedaż, transport, przywóz lub wywóz nielegalnych narkotyków, a także ich posiadanie i nabywanie w celu prowadzenia nielegalnego handlu narkotykami. Fundusz powinien również wspierać aspekty prewencyjne polityki antynarkotykowej. Aby osiągnąć dalsze synergie oraz spójność w obszarze dotyczącym narkotyków, do Funduszu należy włączyć te elementy celów dotyczących narkotyków, które w latach 2014–2020 zostały objęte programem „Sprawiedliwość”.
- (19) Aby zapewnić skuteczny udział Funduszu w osiągnięciu wyższego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego w całej Unii, a zatem przyczynić się do rozwoju rzeczywistej unii bezpieczeństwa, z Funduszu należy korzystać w taki sposób, który zapewni jak największą unijną wartość dodaną działaniom państw członkowskich.
- (20) Fundusz powinien wspierać inwestycje w sprzęt, środki transportu i obiekty tylko wtedy, gdy takie inwestycje mają wyraźną unijną wartość dodaną, i jedynie w zakresie, w jakim inwestycje te są niezbędne dla osiągnięcia celów Funduszu. Takie inwestycje mogłyby obejmować, na przykład, inwestycje w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia badań kryminalistycznych, niejawnej inwigilacji, wykrywania materiałów wybuchowych i narkotyków oraz do wszelkich innych specjalistycznych celów w ramach celów Funduszu. Z Funduszu nie powinny być finansowane inwestycje o wyłącznie krajowym znaczeniu ani inwestycje, które byłyby niezbędne do codziennej pracy właściwych organów, takie jak dotyczące mundurów, samochodów, autobusów, skuterów, posterunków policji, niewyspecjalizowanych ośrodków szkoleniowych i sprzętu biurowego.
- (21) Mając na uwadze solidarność w Unii oraz w duchu wspólnej odpowiedzialności za bezpieczeństwo w Unii, w przypadku gdy zidentyfikowane zostaną niedociągnięcia lub ryzyka, w szczególności w następstwie przeprowadzenia oceny Schengen, zainteresowane państwo członkowskie powinno odpowiednio zareagować na te niedociągnięcia, wykorzystując zasoby w ramach swojego programu w celu wykonania zaleceń przyjętych zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1053/2013 ⁽⁵⁾.
- (22) Aby przyczynić się do osiągnięcia celu z zakresu polityki Funduszu, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby priorytety ich programów objęły wszystkie cele szczegółowe Funduszu, aby wybrane priorytety były zgodne ze środkami wykonawczymi przedstawionymi w załączniku II, i aby alokacja zasobów na poszczególne cele była proporcjonalna do wyzwań i potrzeb oraz zapewniała realizację celu z zakresu polityki.
- (23) Zgodnie z zasadą efektywności należy dążyć do synergii i spójności w odniesieniu do innych funduszy Unii oraz unikać nakładania się działań.
- (24) Aby maksymalnie zwiększyć skuteczność w osiąganiu celów z zakresu polityki, wykorzystywać korzyści skali oraz unikać nakładania się działań, Fundusz powinien być spójny z innymi programami finansowymi Unii w obszarze bezpieczeństwa oraz powinien je uzupełniać. W szczególności należy dążyć do zapewnienia synergii z Funduszem Azylu, Migracji i Integracji oraz Funduszem Zintegrowanego Zarządzania Granicami składającym się z Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2021/1148 oraz Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Sprzętu do Kontroli Celnej ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1077 ⁽⁶⁾, a także z pozostałymi funduszami polityki spójności objętymi rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ⁽⁷⁾,

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylecia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen (Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1077 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej (Dz.U. L 234 z 2.7.2021, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

z częścią programu „Horyzont Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695⁽⁸⁾ dotyczącą badań nad bezpieczeństwem, z programem „Obywatele, równość, prawa i wartości” ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/692⁽⁹⁾, programem „Sprawiedliwość” ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/693⁽¹⁰⁾, programem „Cyfrowa Europa” ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694⁽¹¹⁾ oraz Programem InvestEU ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523⁽¹²⁾. Należy dążyć do zapewnienia synergii w szczególności w zakresie bezpieczeństwa infrastruktury i przestrzeni publicznej, cyberbezpieczeństwa, ochrony ofiar oraz zapobiegania radykalizacji.

- (25) W celu wzmocnienia komplementarności między Funduszem a Instrumentem Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej, wykorzystywanie wielofunkcyjnego sprzętu i wielofunkcyjnych systemów ICT, których podstawowe wykorzystywanie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, powinno być możliwe także w celu osiągnięcia celów Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej.
- (26) Środki w państwach trzecich i dotyczące państw trzecich, które są objęte wsparciem w ramach Funduszu, powinny być realizowane przy zapewnieniu synergii i spójności z innymi działaniami poza Unią, wspieranymi za pośrednictwem unijnych instrumentów oraz powinny te działania uzupełniać. W szczególności podczas realizowania takich działań należy dążyć do pełnej spójności z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii, jej polityki zagranicznej i jej polityki pomocy rozwojowej dotyczącej danego państwa lub regionu. W odniesieniu do wymiaru zewnętrznego Funduszu, Fundusz powinien przyczynić się do zwiększenia współpracy z państwami trzecimi w obszarach mających znaczenie dla unijnej polityki w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego. W tym kontekście finansowanie z instrumentu tematycznego należy wykorzystywać do wspierania działań w państwach trzecich lub dotyczących państw trzecich, w ramach celów Funduszu, w szczególności w celu przyczynienia się do zwalczania przestępczości, w tym nielegalnego handlu narkotykami i handlu ludźmi oraz zapobiegania jej, a także przyczynienia się do zwalczania transgranicznych przestępczych siatek zajmujących się przemytem.
- (27) Wdrażając instrument tematyczny, Komisja powinna zapewnić, aby finansowanie odpowiadało na wyzwania i potrzeby związane z realizacją celów Funduszu.
- (28) Finansowanie z budżetu Unii należy skoncentrować na działaniach, w przypadku których interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami podejmowanymi samodzielnie przez państwa członkowskie. Bezpieczeństwo ma z natury wymiar transgraniczny, dlatego konieczne jest zapewnienie zdecydowanych i skoordynowanych działań Unii. Wsparcie finansowe zapewniane w ramach niniejszego rozporządzenia powinno przyczynić się w szczególności do wzmocnienia zdolności krajowych i unijnych w obszarze bezpieczeństwa.
- (29) Państwo członkowskie może zostać uznane za postępujące w sposób niezgodny z odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym, w tym w zakresie wykorzystywania wsparcia operacyjnego w ramach Funduszu, jeżeli nie wykonuje ono swoich obowiązków wynikających z Traktatów w obszarze bezpieczeństwa, jeżeli istnieje wyraźne ryzyko poważnego naruszenia przez to państwo członkowskie wartości unijnych przy wdrażaniu dorobku prawnego Unii w zakresie bezpieczeństwa, lub jeżeli w sprawozdaniu oceniającym sporządzonym w ramach mechanizmu oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1053/2013 zidentyfikowano niedociągnięcia w danej dziedzinie.
- (30) Fundusz powinien odpowiadać na potrzebę zwiększenia elastyczności i uproszczenia, spełniając jednocześnie wymogi dotyczące przewidywalności, oraz zapewniać istnienie sprawiedliwego i przejrzystego podziału zasobów, aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozporządzeniu. Przy wdrażaniu Funduszu należy kierować się zasadami efektywności, skuteczności, odpowiedniości i spójności, unijną wartością dodaną i jakością wydatków. Ponadto Fundusz powinien być wdrażany w sposób jak najbardziej przyjazny dla użytkownika.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/692 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Obywatele, równość, prawa i wartości” oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 i rozporządzenie Rady (UE) nr 390/2014 (Dz.U. L 156 z 5.5.2021, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/693 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Sprawiedliwość” oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1382/2013 (Dz.U. L 156 z 5.5.2021, s. 21).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i uchylające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

- (31) Aby zoptymalizować wartość dodaną wniesioną przez inwestycje finansowane w całości lub w części z budżetu Unii, należy dążyć do synergii, w szczególności między Funduszem a innymi programami unijnymi, w tym programami objętymi zarządzaniem dzielonym. Aby zmaksymalizować te synergije, należy zapewnić kluczowe mechanizmy wspomagające, w tym finansowanie skumulowane na rzecz danego działania pochodzące z Funduszu i z innego programu unijnego. Takie finansowanie skumulowane nie powinno przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych danego działania. W tym celu w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić odpowiednie zasady, w szczególności dotyczące możliwości proporcjonalnego deklarowania tych samych kosztów lub wydatków zarówno w ramach Funduszu, jak i innego programu unijnego.
- (32) Przy promowaniu działań wspieranych w ramach Funduszu odbiorcy finansowania unijnego powinni przekazywać informacje w języku lub językach grup docelowych. Aby zapewnić widoczność finansowania unijnego, jego odbiorcy, informując o swoim działaniu, powinni wskazać źródło finansowania. W tym celu odbiorcy powinni zapewnić, aby we wszelkich materiałach informacyjnych skierowanych do mediów i opinii publicznej eksponowany był symbol Unii oraz wyraźnie wymienione było unijne wsparcie finansowe.
- (33) Komisja powinna mieć możliwość wykorzystywania zasobów finansowych w ramach Funduszu w celu promowania najlepszych praktyk i wymiany informacji w zakresie wdrażania Funduszu.
- (34) Komisja powinna w odpowiednim czasie publikować informacje dotyczące wsparcia udzielanego z instrumentu tematycznego w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego oraz powinna w stosownych przypadkach aktualizować takie informacje. Powinna istnieć możliwość sortowania danych według celu szczegółowego, nazwy beneficjenta, kwoty zobowiązania prawnego oraz charakteru i celu środka.
- (35) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić kwoty początkowe dla programów państw członkowskich, obliczane na podstawie kryteriów określonych w załączniku I.
- (36) Kwoty początkowe dla programów państw członkowskich powinny stanowić podstawę długoterminowych inwestycji państw członkowskich w bezpieczeństwo. Aby uwzględnić zmienność zagrożeń związanych z bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym lub zmiany w sytuacji wyjściowej, należy przydzielić państwom członkowskim w połowie okresu programowania dodatkową kwotę, która powinna opierać się na danych statystycznych, zgodnie z załącznikiem I, przy uwzględnieniu stanu realizacji ich programów.
- (37) Ze względu na fakt, że wyzwania w obszarze bezpieczeństwa stale się zmieniają, konieczne jest dostosowanie alokacji finansowania do zmieniających się zagrożeń związanych z bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym oraz potrzeby ukierunkowania finansowania na priorytety mające największą unijną wartość dodaną. Aby reagować na pilne potrzeby i na zmiany w zakresie polityki i unijnych priorytetów oraz ukierunkować finansowanie na działania o dużej unijnej wartości dodanej, część finansowania powinna być przydzielana okresowo, za pośrednictwem instrumentu tematycznego, na działania szczególne, działania unijne i na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych.
- (38) Należy zachęcać państwa członkowskie do tego, aby – dzięki możliwości korzystania z większego wkładu Unii – część środków przydzielonych na ich programy wykorzystywały na finansowanie działań wymienionych w załączniku IV, głównie z uwagi na ich znaczącą unijną wartość dodaną lub priorytetowe znaczenie dla Unii.
- (39) Część dostępnych zasobów w ramach Funduszu może być przydzielana na programy państw członkowskich służące wdrażaniu działań szczególnych wymagających współpracy między państwami członkowskimi lub wdrożenia działań szczególnych w przypadku gdy rozwój sytuacji w Unii wymaga udostępnienia państwu członkowskiemu lub państwom członkowskim dodatkowego finansowania. Te działania szczególne powinny zostać określone przez Komisję w jej programach prac.
- (40) Fundusz powinien przyczynić się do wspierania kosztów operacyjnych związanych z bezpieczeństwem wewnętrznym, aby umożliwić państwom członkowskim utrzymywanie zdolności, które mają kluczowe znaczenie dla Unii jako całości. Takie wsparcie powinno obejmować pełen zwrot określonych kosztów związanych z celami Funduszu i powinno stanowić integralną część programów państw członkowskich.

- (41) Aby uzupełnić wdrażanie celu z zakresu polityki Funduszu na poziomie krajowym za pośrednictwem programów państw członkowskich, Fundusz powinien również zapewniać wsparcie na rzecz działań na poziomie Unii. Działania takie powinny służyć ogólnym celom strategicznym mieszczącym się w zakresie interwencji Funduszu w odniesieniu do analizy polityki i do innowacji, ponadnarodowego wzajemnego uczenia się i partnerstw oraz testowania nowych inicjatyw i działań w całej Unii lub w niektórych państwach członkowskich. Fundusz powinien wspierać wysiłki państw członkowskich, w tym na poziomie lokalnym, na rzecz wymiany najlepszych praktyk i promowania wspólnych szkoleń, w tym podnoszenia świadomości wśród pracowników organów ścigania w zakresie radykalizacji, oraz wszelkich form dyskryminacji, które mogłyby prowadzić do przemocy, takich jak antysemityzm, uprzedzenia antyromskie i inne formy rasizmu. W tym celu można by finansować specjalistyczne programy wymiany dla pracowników organów ścigania zajmujących niższe stanowiska.
- (42) W celu wzmocnienia zdolności Unii do natychmiastowego reagowania na zdarzenia dotyczące bezpieczeństwa lub nowo pojawiające się zagrożenia dla Unii, należy umożliwić zapewnianie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, zgodnie z ramami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Nie należy udzielać takiej pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w celu wspierania samych środków awaryjnych lub długoterminowych, lub w celu zaradzenia sytuacjom, w których pilna konieczność działania wynika z braku odpowiedniego planowania i reagowania ze strony właściwych organów.
- (43) Aby zapewnić niezbędną elastyczność działań oraz móc reagować na pojawiające się potrzeby, należy umożliwić zapewnianie agencjom zdecentralizowanym odpowiednich dodatkowych środków finansowych służących realizacji określonych zadań w sytuacjach nadzwyczajnych. W przypadkach gdy dane zadanie ma tak pilny charakter, że nie jest możliwe odpowiednio szybkie dostosowanie ich budżetów, agencje zdecentralizowane powinny kwalifikować się jako beneficjenci pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, w tym udzielanej w formie dotacji, w sposób zgodny z priorytetami i inicjatywami określonymi na poziomie Unii przez instytucje Unii.
- (44) Z uwagi na transnarodowy charakter działań unijnych oraz w celu promowania skoordynowanych działań służących osiągnięciu celu, jakim jest zapewnienie najwyższego poziomu bezpieczeństwa w Unii, agencje zdecentralizowane powinny w drodze wyjątku kwalifikować się jako beneficjenci działań unijnych, w tym w formie dotacji, w przypadku gdy pomagają w realizacji działań unijnych wchodzących w zakres kompetencji zainteresowanych agencji zdecentralizowanych i gdy działania te nie są objęte wkładem który Unia wnosi do budżetu tych agencji zdecentralizowanych z budżetu rocznego. Aby zapewnić unijną wartość dodaną, takie wsparcie powinno być zgodne z priorytetami i inicjatywami określonymi na poziomie Unii przez instytucje Unii.
- (45) Cel z zakresu polityki Funduszu powinien być również realizowany za pomocą instrumentów finansowych i gwarancji budżetowych w ramach segmentów polityki Programu InvestEU ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2021/523. Takie wsparcie finansowe należy wykorzystywać w celu skorygowania niedoskonałości rynku lub niedostatecznego poziomu inwestycji na rynku w proporcjonalny sposób, nie powinno powielać lub wypierać finansowania prywatnego ani zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym. Działania powinny mieć wyraźną wartość dodaną.
- (46) Działania łączone mają dobrowolny charakter i są działaniami wspieranymi z budżetu Unii, łączącymi bezzwrotne formy wsparcia, zwrotne formy wsparcia lub obie formy wsparcia z budżetu Unii oraz zwrotne formy wsparcia z instytucji prorozwojowych, instytucji finansowania rozwoju lub innych publicznych instytucji finansowych, a także wsparcie z komercyjnych instytucji finansowych i od inwestorów.
- (47) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych na cały czas trwania Funduszu, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, a także nowych zasobów własnych, w tym planu działania na rzecz wprowadzenia nowych zasobów własnych ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

- (48) Do Funduszu stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁴⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”). Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- (49) Do celów wdrażania działań w ramach zarządzania dzielonego Fundusz powinien stanowić część spójnych ram, na które składają się niniejsze rozporządzenie, rozporządzenie finansowe oraz rozporządzenie (UE) 2021/1060.
- (50) Rozporządzenie (UE) 2021/1060 ustanawia ramy działania Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizyjowej, stanowiącego część Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, oraz określa, w szczególności, przepisy dotyczące programowania, monitorowania i ewaluacji, zarządzania i kontroli w odniesieniu do funduszy unijnych wdrażanych w ramach zarządzania dzielonego. Ponadto w niniejszym rozporządzeniu należy określić cele Funduszu oraz ustanowić przepisy szczegółowe dotyczące działań, które mogą być finansowane w ramach Funduszu.
- (51) W rozporządzeniu (UE) 2021/1060 określono system płatności zaliczkowych dotyczący Instrumentu, a konkretna stawka tych płatności ustalona jest w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto, aby zapewnić możliwość szybkiej reakcji na sytuacje nadzwyczajne, należy ustalić konkretną stawkę płatności zaliczkowych mającą zastosowanie do pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych. System płatności zaliczkowych powinien zapewnić, aby państwa członkowskie miały środki do udzielania wsparcia beneficjentom od początku realizacji ich programów
- (52) Rodzaje finansowania i metody wykonywania na podstawie niniejszego rozporządzenia należy wybierać w zależności od ich potencjału w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów działań i uzyskania wyników, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenia administracyjne oraz ryzyko nieprzestrzegania przepisów. Przy dokonywaniu takiego wyboru należy rozważyć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych, a także finansowania niepowiązanego z kosztami, zgodnie z art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (53) Aby jak najlepiej wykorzystać zasadę jednego audytu, należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące kontroli i audytu projektów, których beneficjentami są organizacje międzynarodowe, których systemy kontroli wewnętrznej zostały pozytywnie ocenione przez Komisję. W przypadku takich projektów instytucje zarządzające powinny mieć możliwość ograniczenia swoich kontroli zarządczych, pod warunkiem że beneficjent dostarczy w odpowiednim czasie wszystkie niezbędne dane i informacje dotyczące postępów w realizacji projektu oraz kwalifikowalności wydatków leżących u podstaw rozliczeń. Ponadto w przypadku gdy projekt realizowany przez taką organizację międzynarodową jest częścią próby audytowej, instytucja audytowa powinna mieć możliwość prowadzenia swoich prac zgodnie z zasadami Międzynarodowego Standardu Usług Pokrewnych 4400 „Zlecenia dotyczące realizacji uzgodnionych procedur w zakresie informacji finansowych”.
- (54) Zgodnie z art. 193 ust. 2 rozporządzenia finansowego dotacji można udzielić na działanie, które już się rozpoczęło, pod warunkiem że wnioskodawca jest w stanie wykazać konieczność rozpoczęcia działania przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji. Jednakże koszty poniesione przed dniem przedłożenia wniosku o udzielenie dotacji nie kwalifikują się do otrzymania finansowania unijnego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych sytuacji wyjątkowych. Aby uniknąć wszelkich zakłóceń w zapewnianiu wsparcia unijnego, które mogłyby zaszkodzić interesom Unii, w ograniczonym okresie na początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, powinno być możliwe uznanie za kwalifikujące się do finansowania unijnego od dnia 1 stycznia 2021 r. kosztów poniesionych w odniesieniu do działań wspieranych na podstawie niniejszego rozporządzenia w ramach zarządzania bezpośredniego i których realizacja już się rozpoczęła, nawet jeżeli koszty te zostały poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji lub wniosku o udzielenie pomocy.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (55) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁵⁾ oraz rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁶⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96⁽¹⁷⁾ i (UE) 2017/1939⁽¹⁸⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013 Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽¹⁹⁾.

Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939 – EPPO, niezbędne prawa i dostęp, a także zapewnić, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa. Państwa członkowskie powinny w pełni współpracować i zapewniać wszelką niezbędną pomoc instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym Unii z myślą o ochronie interesów finansowych Unii.

- (56) Do niniejszego rozporządzenia stosuje się horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 TFUE. Zasady te zostały ustanowione w rozporządzeniu finansowym i określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (57) Zgodnie z decyzją Rady 2013/755/UE⁽²⁰⁾ osoby i podmioty mające siedzibę w krajach lub terytoriach zamorskich kwalifikują się do otrzymania finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów Funduszu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.
- (58) Zgodnie z art. 349 TFUE oraz z komunikatem Komisji z dnia 24 października 2017 r. zatytułowanym „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”, zatwierdzonym przez Radę w konkluzjach z dnia 12 kwietnia 2018 r., zainteresowane państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ich programy uwzględniały szczególnie wyzwania, z jakimi zmagają się regiony najbardziej oddalone. Fundusz powinien wspierać te państwa członkowskie, zapewniając im odpowiednie zasoby na pomoc – w stosownych przypadkach – dla regionów najbardziej oddalonych.
- (59) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²¹⁾ Fundusz powinien być oceniany na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę oceny skutków Funduszu w praktyce. Aby zmierzyć osiągnięcia Funduszu, należy ustanowić wskaźniki i powiązane cele końcowe w odniesieniu do każdego celu szczegółowego Funduszu. Wskaźniki te powinny obejmować wskaźniki jakościowe i ilościowe.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

⁽²⁰⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

⁽²¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (60) Za pomocą wskaźników oraz sprawozdawczości finansowej Komisja i państwa członkowskie powinny monitorować wdrażanie Funduszu zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (UE) 2021/1060 oraz z niniejszym rozporządzeniem. Począwszy od 2023 r. państwa członkowskie powinny przedkładać Komisji roczne sprawozdania z wykonania obejmujące ostatni rok obrachunkowy. Sprawozdania te powinny zawierać informacje dotyczące postępów w realizacji programów państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny również przedkładać Komisji streszczenia tych rocznych sprawozdań. Komisja powinna tłumaczyć te streszczenia na wszystkie języki urzędowe Unii oraz podawać je do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej, wraz z linkami do stron państw członkowskich, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/1060.
- (61) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii w zakresie wdrożenia Porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu ⁽²²⁾ oraz celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju, działania podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny przyczynić się do osiągnięcia celu zakładającego, że 30 % wszystkich wydatków w ramach wieloletnich ram finansowych zostanie przeznaczonych na uwzględnianie celów związanych z klimatem, a także do dążenia do tego, aby 7,5 % budżetu w 2024 r. i 10 % w 2026 r. i 2027 r. stanowiły wydatki związane z różnorodnością biologiczną, przy uwzględnieniu istnienia nakładających się na siebie aspektów celów w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej. Fundusz powinien wspierać działania zgodne z unijnymi normami i priorytetami w zakresie klimatu i środowiska i które nie wyrządzałyby znaczących szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 ⁽²³⁾.
- (62) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ⁽²⁴⁾ oraz wszelkie inne akty mające zastosowanie do okresu programowania 2014–2020 powinny nadal być stosowane do programów i projektów wspieranych w ramach instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będącego częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego obejmującego lata 2014–2020. Ponieważ okres wdrażania rozporządzenia (UE) nr 514/2014 nakłada się na okres programowania objęty niniejszym rozporządzeniem, a także w celu zapewnienia ciągłości w realizacji niektórych projektów zatwierdzonych na mocy tego rozporządzenia, należy ustanowić przepisy dotyczące etapów projektów. Każdy z poszczególnych etapów projektu powinien być wdrażany zgodnie z zasadami okresu programowania, w ramach którego otrzymuje finansowanie.
- (63) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (64) W celu uzupełnienia i zmiany innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zamieszczonego w załączniku IV wykazu działań kwalifikujących się do wyższych stóp współfinansowania, wsparcia operacyjnego na podstawie załącznika VII oraz dalszego rozwijania ram monitorowania i ewaluacji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁽²²⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

⁽²³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112).

- (65) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²⁵⁾. W odniesieniu do przyjmowania aktów wykonawczych nakładających wspólne obowiązki na państwa członkowskie, w szczególności obowiązki dotyczące przekazywania Komisji informacji, należy stosować procedurę sprawdzającą, a w odniesieniu do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących szczegółowych ustaleń w zakresie przekazywania Komisji informacji w ramach programowania i sprawozdawczości, należy stosować procedurę doradczą, ze względu na ich czysto techniczny charakter. Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie w odniesieniu do przyjmowania decyzji o udzieleniu pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu jeżeli – w uzasadnionych przypadkach związanych z charakterem i celem takiej pomocy – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (66) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (67) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, Irlandia powiadomiła o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (68) Należy dostosować okres stosowania niniejszego rozporządzenia do okresu stosowania rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2020/2093⁽²⁶⁾.
- (69) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki oraz umożliwić rozpoczęcie wdrażania od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zwany dalej „Funduszem”) na okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych 2021–2027.
2. Niniejsze rozporządzenie określa:
 - a) cel strategiczny Funduszu;
 - b) cele szczegółowe Funduszu i środki służące ich realizacji;
 - c) budżet na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.;
 - d) formy finansowania unijnego oraz zasady przyznawania takiego finansowania.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE, EURATOM) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „działanie łączone” oznacza działanie wspierane z budżetu Unii, w tym w ramach instrumentów łączonych w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia finansowego, które łączą bezzwrotne formy wsparcia lub instrumenty finansowe z budżetu Unii oraz zwrotne formy wsparcia finansowego z instytucji finansowania rozwoju lub innych publicznych instytucji finansowych, a także z komercyjnych instytucji finansowych i od inwestorów komercyjnych;
- 2) „właściwe organy” oznaczają organy państw członkowskich odpowiedzialne za zapobieganie przestępstwom, ich wykrywanie i prowadzenie postępowań przygotowawczych w ich sprawie, o których mowa w art. 87 ust. 1 TFUE, w tym służby policji, służby celne i inne wyspecjalizowane służby organów ścigania;
- 3) „zapobieganie”, w odniesieniu do przestępczości, oznacza wszystkie środki, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji Rady 2009/902/WSiSW⁽²⁷⁾, mające na celu zmniejszenie lub przyczynienie się w inny sposób do zmniejszenia przestępczości i poczucia braku bezpieczeństwa obywateli;
- 4) „infrastruktura krytyczna” oznacza składnik, sieć, system lub część systemu, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności i których zakłócenie, naruszenie lub zniszczenie miałyby znaczący wpływ na dane państwo członkowskie lub na Unię w wyniku niemożności utrzymania tych funkcji;
- 5) „cyberprzestępczość” oznacza przestępstwa, których popełnienie wymaga wykorzystania systemów technologii informacyjno-komunikacyjnych (zwanymi dalej „systemami ICT”), jako narzędzi przestępstwa albo jako głównego przedmiotu przestępstwa (zwane dalej „przestępstwami związanymi z cyberprzestrzenią”), lub typowe przestępstwa, które mogą być popełniane na większą skalę lub mieć szerszy zasięg dzięki użyciu komputerów, sieci komputerowych lub innych systemów ICT (zwane dalej „przestępstwami wykorzystującymi cyberprzestrzeń”);
- 6) „działanie operacyjne w ramach cyklu polityki UE/EMPACT” oznacza działanie podejmowane w ramach cyklu polityki UE dotyczącej poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej przez europejską multidyscyplinarną platformę przeciwko zagrożeniom przestępstwami (EMPACT), którego celem jest zwalczanie największych zagrożeń dla Unii związanych z poważną i zorganizowaną przestępczością poprzez propagowanie współpracy między państwami członkowskimi, instytucjami organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz, w stosownych przypadkach, państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi;
- 7) „wymiana informacji” oznacza bezpieczne gromadzenie, przechowywanie, przetwarzanie, analizę, i transfer oraz dostęp do informacji mających znaczenie dla organów, o których mowa w art. 87 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a także dla Europolu i innych właściwych agencji Unii w odniesieniu do zapobiegania przestępstwom – w szczególności transgranicznej, poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz terroryzmu – ich, wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie oraz wnoszenia w ich sprawie oskarżeń;
- 8) „zorganizowana przestępczość” oznacza czyny zagrożone karą związane z udziałem w organizacji przestępczej zgodnie z definicją w art. 1 pkt 1 decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW⁽²⁸⁾;
- 9) „środki gotowości” oznaczają każde działanie, którego konkretnym celem jest zapobieganie zagrożeniom związanym z możliwymi atakami terrorystycznymi lub innymi zdarzeniami dotyczącymi bezpieczeństwa lub zmniejszanie takich zagrożeń objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;
- 10) „mechanizm oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen” oznacza mechanizm oceny i monitorowania ustanowiony w rozporządzeniu (UE) nr 1053/2013;
- 11) „terroryzm” oznacza każdy z czynów umyślnych i przestępstw, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541⁽²⁹⁾;
- 12) „sytuacja nadzwyczajna” oznacza każde zdarzenie dotyczące bezpieczeństwa, nowo pojawiające się zagrożenie lub nowo wykrytą podatność w ramach zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, które mają lub mogą mieć znaczący niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo ludzi, przestrzeni publicznej lub infrastruktury krytycznej w jednym lub kilku państwach członkowskich;

⁽²⁷⁾ Decyzja Rady 2009/902/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiająca Europejską Sieć Zapobiegania Przestępczości (ESZP) i uchylająca decyzję 2001/427/WSiSW (Dz.U. L 321 z 8.12.2009, s. 44).

⁽²⁸⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r., w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42).

⁽²⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

- 13) „pieniądze wykorzystywane w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych (*flash money*)” oznaczają prawdziwą gotówkę okazywaną w ramach działań dochodzeniowo-śledczych podejrzanym lub innym osobom, które posiadają informacje o dostępności lub dostarczeniu towaru lub które działają jako pośrednicy, jako dowód posiadania płynności i dowód wypłacalności, w celu dokonania fikcyjnego zakupu do celów aresztowania podejrzanych, zlokalizowania nielegalnej produkcji lub rozbicia zorganizowanej grupy przestępczej;
- 14) „radykalizacja” oznacza etapowy i złożony proces prowadzący do brutalnego ekstremizmu i terroryzmu, w którym osoba lub grupa osób przyjmuje radykalną ideologię lub przekonania, które akceptują, wykorzystują lub aprobują przemoc, w tym akty terroryzmu, aby osiągnąć konkretny cel polityczny, religijny lub ideologiczny;
- 15) „działania szczególne” oznaczają projekty transnarodowe lub krajowe, które przynoszą unijną wartość dodaną, zgodnie z celami Instrumentu, na realizację których jedno, kilka lub wszystkie państwa członkowskie mogą otrzymać dodatkową alokację na swoje programy;
- 16) „wsparcie operacyjne” oznacza część alokacji dla państwa członkowskiego, która może być wykorzystana jako wsparcie dla organów publicznych odpowiedzialnych za wykonywanie zadań i świadczenie usług, które stanowią usługę publiczną na rzecz Unii, w zakresie, w jakim przyczyniają się one do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii;
- 17) „działania unijne” oznaczają projekty transnarodowe lub projekty o szczególnym znaczeniu dla Unii, realizowane zgodnie z celami Funduszu.

Artykuł 3

Cele Funduszu

1. Celem z zakresu polityki Funduszu jest przyczynianie się do zapewniania wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii, w szczególności poprzez zapobieganie terroryzmowi i radykalizacji, poważnej i zorganizowanej przestępczości i cyberprzestępczości oraz zwalczanie tych zjawisk, poprzez wspieranie i ochronę ofiar przestępstw, a także poprzez przygotowywanie się do zdarzeń, ryzyka i kryzysów dotyczących bezpieczeństwa, ochronę przed nimi i skuteczne zarządzanie nimi w ramach zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. W ramach celu z zakresu polityki określonego w ust. 1 Fundusz przyczynia się do realizacji następujących celów szczegółowych:
 - a) poprawy i ułatwienia wymiany informacji między właściwymi organami oraz właściwymi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz w ramach tych organów, a także, w stosownych przypadkach, z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi;
 - b) poprawy i zintensyfikowania współpracy transgranicznej, w tym wspólnych operacji, między właściwymi organami, w odniesieniu do terroryzmu oraz poważnej i zorganizowanej przestępczości o charakterze transgranicznym; oraz
 - c) wspierania wzmocnienia zdolności państw członkowskich w zakresie zapobiegania przestępczości, terroryzmowi i radykalizacji oraz zwalczania tych zjawisk, a także zarządzania zdarzeniami, ryzykiem i kryzysami dotyczącymi bezpieczeństwa, w tym poprzez zwiększoną współpracę między organami publicznymi, właściwymi organami lub jednostkami organizacyjnymi Unii, społeczeństwem obywatelskim i partnerami prywatnymi w różnych państwach członkowskich.
3. W ramach celów szczegółowych określonych w ust. 2 Fundusz jest wdrażany za pomocą środków wykonawczych wymienionych w załączniku II.

Artykuł 4

Poszanowanie praw podstawowych

Działania finansowane w ramach Funduszu realizuje się w pełnym poszanowaniu praw podstawowych i godności ludzkiej. W szczególności działania takie muszą być zgodne z Kartą, prawem Unii w zakresie ochrony danych oraz europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Przy realizacji działań w ramach Funduszu państwa członkowskie zwracają – tam, gdzie to możliwe – szczególną uwagę na pomoc osobom o szczególnych potrzebach, w szczególności dzieciom i małoletnim bez opieki, oraz na ochronę tych osób.

Artykuł 5

Zakres wsparcia

1. W ramach celów, o których mowa w art. 3, oraz zgodnie ze środkami wykonawczymi wymienionymi w załączniku II Fundusz wspiera w szczególności działania wymienione w załączniku III.

2. Aby osiągnąć swoje cele Fundusz może wspierać, zgodnie z priorytetami Unii oraz z zastrzeżeniem odpowiednich gwarancji, działania, o których mowa w załączniku III, w stosownych przypadkach, w państwach trzecich i dotyczące państw trzecich, zgodnie z art. 19.

3. W odniesieniu do działań w państwach trzecich i dotyczących państw trzecich Komisja i państwa członkowskie, wraz z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych zapewniają – zgodnie ze swoimi odpowiednimi obowiązkami – koordynację z odpowiednimi politykami, strategiami i instrumentami Unii. Zapewniają one w szczególności, aby działania w państwach trzecich i dotyczące państw trzecich:

- a) były prowadzone w synergii oraz przy zachowaniu spójności z innymi działaniami poza Unią wspieranymi za pośrednictwem innych instrumentów unijnych;
- b) były spójne z polityką zewnętrzną Unii, zgodne z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju oraz zgodne z dokumentami z zakresu programowania strategicznego dla danego regionu lub państwa;
- c) koncentrowały się na środkach, które nie są ukierunkowane na rozwój; oraz
- d) służyły interesom unijnych polityk wewnętrznych i były spójne z działaniami podejmowanymi w Unii.

4. Sprzęt i systemy ICT finansowane z Funduszu mogą być wykorzystywane w obszarach dodatkowych objętych zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2021/1148. Taki sprzęt i systemy ICT pozostają dostępne i gotowe do użytku do celów Funduszu.

Używanie sprzętu w obszarach dodatkowych, o których mowa w akapicie pierwszym, nie może przekroczyć 30 % czasu użytkowania tego sprzętu.

Systemy ICT używane w obszarach dodatkowych, o których mowa w akapicie pierwszym, zapewniają dane i usługi służące zapobieganiu przestępstwom, ich wykrywaniu i prowadzeniu postępowań przygotowawczych w ich sprawie.

Państwa członkowskie informują Komisję w swoich rocznych sprawozdaniach z wykonania o każdym takim dodatkowym użyciu i miejscu rozmieszczenia sprzętu i systemów ICT.

5. Nie są kwalifikowalne:

- a) działania ograniczone do utrzymywania porządku publicznego na poziomie krajowym;
- b) działania powiązane z celem militarnym lub obronnym;
- c) sprzęt, którego głównym celem stosowania jest kontrola celna;
- d) sprzęt do stosowania przymusu, w tym broń, amunicja, materiały wybuchowe i pałki bojowe, o ile nie jest przeznaczony do celów szkoleniowych;
- e) nagradzanie informatorów oraz działania z użyciem pieniędzy wykorzystywanych w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych (*flash money*) niewchodzące w zakres działania operacyjnego w ramach cyklu polityki UE/EMPACT.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej działania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), mogą zostać uznane za kwalifikowalne.

ROZDZIAŁ II

RAMY FINANSOWANIA ORAZ RAMY WDRAŻANIA

SEKCJA 1

Przepisy wspólne

Artykuł 6

Zasady ogólne

1. Wsparcie udzielane w ramach Funduszu uzupełnia interwencję krajową, regionalną i lokalną oraz koncentruje się na wytworzeniu unijnej wartości dodanej w odniesieniu do osiągnięcia celów Funduszu.
2. Komisja i państwa członkowskie zapewniają, aby wsparcie udzielane w ramach Funduszu oraz wsparcie udzielane przez państwa członkowskie były spójne z odpowiednimi działaniami, politykami i priorytetami Unii oraz stanowiły uzupełnienie wsparcia udzielanego w ramach innych instrumentów Unii.
3. Fundusz jest wdrażany w ramach zarządzania dzielonego, bezpośredniego, lub pośredniego zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c) rozporządzenia finansowego.

Artykuł 7

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację Funduszu na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. wynosi 1 931 000 000 EUR w cenach bieżących.
2. Pulę środków finansowych wykorzystuje się w następujący sposób:
 - a) 1 352 000 000 EUR przydziela się na programy państw członkowskich;
 - b) 579 000 000 EUR przydziela się na instrument tematyczny, o którym mowa w art. 8.
3. Z inicjatywy Komisji do 0,84 % puli środków finansowych przydziela się na pomoc techniczną, o której mowa w art. 35 rozporządzenia (UE) 2021/1060, na wdrożenie Funduszu.
4. Zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2021/1060 do 5 % początkowej alokacji dla państwa członkowskiego z któregokolwiek z funduszy objętych tym rozporządzeniem w ramach zarządzania dzielonego może – na wniosek tego państwa członkowskiego – zostać przesunięte do Funduszu w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego. Komisja wykonuje te zasoby bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia finansowego lub pośrednio zgodnie z lit. c) tego akapitu. Zasoby te wykorzystuje się na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego.

Artykuł 8

Przepisy ogólne dotyczące wdrażania instrumentu tematycznego

1. Kwotę, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. b), przydziela się w sposób elastyczny za pośrednictwem instrumentu tematycznego, z wykorzystaniem zarządzania dzielonego, bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z programami prac.

Finansowanie z instrumentu tematycznego wykorzystuje się na jego następujące komponenty:

- a) działania szczególne;
- b) działania unijne; oraz
- c) pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 25.

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji, o której mowa w art. 35 rozporządzenia (UE) 2021/1060, otrzymuje również wsparcie z kwoty, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

2. Finansowanie z instrumentu tematycznego przeznaczane jest na priorytety mające wysoką unijną wartość dodaną lub wykorzystywane jest w celu zaspokojenia pilnych potrzeb, zgodnie z uzgodnionymi priorytetami Unii, które zostały uwzględnione w załączniku II. Finansowanie z instrumentu tematycznego wykorzystywane jest na wspieranie działań w państwach trzecich lub dotyczących państw trzecich w ramach celów Funduszu, w szczególności w celu przyczynienia się do zwalczania przestępczości, w tym nielegalnego handlu narkotykami, handlu ludźmi, oraz zapobiegania jej, a także zwalczania transgranicznych siatek przestępczych zajmujących się przemytem.

Alokacja środków z instrumentu tematycznego na poszczególne priorytety musi być w miarę możliwości proporcjonalna do wyzwań i potrzeb, tak aby zapewnić realizację celów Funduszu.

3. Komisja współpracuje z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i odpowiednimi sieciami, w szczególności w celu przygotowywania i ewaluacji programów prac dotyczących działań unijnych finansowanych w ramach Funduszu.

4. W przypadku gdy finansowanie z instrumentu tematycznego jest udzielane państwom członkowskim w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego, Komisja zapewnia, aby nie wybierano projektów, których dotyczy uzasadniona opinia wydana przez Komisję w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom, na podstawie art. 258 TFUE, która poddaje w wątpliwość legalność i prawidłowość wydatków lub realizacji tych projektów.

5. Do celów art. 23 i art. 24 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1060, w przypadku gdy finansowanie z instrumentu tematycznego jest wdrażane w ramach zarządzania dzielonego, zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, aby uzasadniona opinia wydana przez Komisję w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom na podstawie art. 258 TFUE, która poddaje w wątpliwość legalność i prawidłowość wydatków lub realizacji działań, nie dotyczyła zamierzonych działań; Komisja natomiast ocenia zamierzone działania pod tym względem.

6. Komisja ustanawia całkowitą kwotę udostępnianą na instrument tematyczny w ramach środków rocznych z budżetu Unii.

7. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych decyzje w sprawie finansowania, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego, dotyczące instrumentu tematycznego oraz określające cele i działania, które mają być wspierane, a także kwoty przeznaczone na każdy z komponentów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu. W stosownych przypadkach takie decyzje w sprawie finansowania określają całkowitą kwotę zarezerwowaną na działania łączone. Decyzje w sprawie finansowania mogą być roczne lub wieloletnie i mogą obejmować jeden komponent lub większą liczbę komponentów instrumentu tematycznego, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 33 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

8. Po przyjęciu decyzji w sprawie finansowania, o której mowa w ust. 7, Komisja może wprowadzić odpowiednie zmiany do programów państw członkowskich.

SEKCJA 2

WSPARCIE I WDRAŻANIE W RAMACH ZARZĄDZANIA DZIELONEGO

Artykuł 9

Zakres stosowania

1. Niniejszą sekcję stosuje się do kwoty, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), oraz do dodatkowych zasobów wdrażanych w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z decyzją w sprawie finansowania dotyczącą instrumentu tematycznego, o którym mowa w art. 8.

2. Wsparcie w ramach niniejszej sekcji wdrażane jest w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia finansowego i rozporządzeniem (UE) 2021/1060.

*Artykuł 10***Zasoby budżetowe**

1. Kwotę, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), przydziela się na programy państw członkowskich orientacyjnie w następujący sposób:
 - a) 1 127 000 000 EUR zgodnie z załącznikiem I;
 - b) 225 000 000 EUR na korektę przydziałów na programy państw członkowskich, o której mowa w art. 14 ust. 1.
2. W przypadku, gdy kwota, o której mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, nie została przydzielona w całości, pozostała kwota może zostać dodana do kwoty, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. b).

*Artykuł 11***Płatności zaliczkowe**

1. Zgodnie z art. 90 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/1060 płatności zaliczkowe w przypadku Funduszu są wypłacane w postaci rocznych rat przed dniem 1 lipca każdego roku, z zastrzeżeniem dostępności środków, w następujący sposób:
 - a) 2021 r.: 4 %;
 - b) 2022 r.: 3 %;
 - c) 2023 r.: 5 %;
 - d) 2024 r.: 5 %;
 - e) 2025 r.: 5 %;
 - f) 2026 r.: 5 %.
2. W przypadku gdy program państwa członkowskiego zostanie przyjęty po dniu 1 lipca 2021 r., wcześniejsze raty wypłacane są w roku, w którym został on przyjęty.

*Artykuł 12***Stopy współfinansowania**

1. Wkład z budżetu Unii nie może przekroczyć 75 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na dany projekt.
2. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 90 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na projekty wdrażane w ramach działań szczególnych.
3. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 90 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na działania wymienione w załączniku IV.
4. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 100 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na wsparcie operacyjne.
5. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 100 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 25.
6. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 100 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na pomoc techniczną z inicjatywy państw członkowskich, w granicach określonych w art. 36 ust. 5 lit. b) ppkt (vi) rozporządzenia (UE) 2021/1060.
7. W decyzji Komisji zatwierdzającej program państwa członkowskiego ustala się stopę współfinansowania i maksymalną kwotę wsparcia z Funduszu dla rodzajów działań objętych wkładem, o którym mowa w ust. 1–6.

8. W decyzji Komisji zatwierdzającej program państwa członkowskiego określa się – dla każdego rodzaju działania – czy stopa współfinansowania ma zastosowanie w odniesieniu do:
- całkowitego wkładu, obejmującego wkłady publiczne i prywatne; lub
 - wyłącznie wkładu publicznego.

Artykuł 13

Programy państw członkowskich

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby priorytety ujęte w jego programach były spójne z unijnymi priorytetami i wyzwaniem w obszarze bezpieczeństwa i im odpowiadały oraz były w pełni zgodne z odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym i uzgodnionymi priorytetami Unii. Przy określaniu priorytetów swoich programów państwa członkowskie zapewniają, aby ich programy odpowiednio uwzględniały środki wykonawcze wymienione w załączniku II.

Komisja ocenia programy państw członkowskich zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

- Do celów ust. 1 oraz bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu każde z państw członkowskich przydziela:
 - co najmniej 10 % zasobów przydzielonych na podstawie art. 10 ust. 1 na cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. a); oraz
 - co najmniej 10 % zasobów przydzielonych na podstawie art. 10 ust. 1 na cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. b).
- Państwo członkowskie może przydzielić mniej niż minimalną wielkość procentową, o której mowa w ust. 2, tylko wówczas, gdy przedstawi w swoim programie szczegółowe wyjaśnienie powodów, dla których przydzielenie zasobów poniżej tego poziomu nie zagraża osiągnięciu danego celu.
- Komisja zapewnia, aby wiedza i doświadczenie właściwych agencji zdecentralizowanych były uwzględniane przy opracowywaniu programów państw członkowskich, na wczesnym etapie i w odpowiednim czasie.
- Aby uniknąć nakładania się działań, państwa członkowskie konsultują się z właściwymi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii w odniesieniu do planowania swoich działań, w szczególności podczas wdrażania działań operacyjnych w ramach cyklu polityki UE/EMPACT lub działań koordynowanych przez Wspólną Grupę Zadaniową ds. Przeciwdziałania Cyberprzestępczości (J-CAT), oraz w sprawie planowania działań szkoleniowych.
- W stosownych przypadkach Komisja może włączyć właściwe agencje zdecentralizowane w realizację zadań związanych z monitorowaniem i ewaluacją określonych w sekcji 5, w szczególności w celu zapewnienia zgodności działań realizowanych przy wsparciu z Funduszu z odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym i uzgodnionymi priorytetami Unii.
- Maksymalnie 35 % alokacji na program państwa członkowskiego może być wykorzystane na zakup sprzętu, środków transportu lub budowę obiektów istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa. Pułap ten można przekroczyć tylko w należycie uzasadnionych przypadkach.
- W swoich programach państwa członkowskie uwzględniają przede wszystkim:
 - uzgodnione priorytety unijne oraz unijny dorobek prawny w obszarze bezpieczeństwa, w szczególności sprawną wymianę istotnych i dokładnych informacji, a także wdrażanie komponentów ram interoperacyjności unijnych systemów informacyjnych;
 - zalecenia mające skutki finansowe, przygotowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1053/2013 i wchodzące w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia;
 - stwierdzone w przypadku danego kraju niedociągnięcia mające skutki finansowe stwierdzone w ramach ocen potrzeb, takich jak zalecenia wydane w ramach europejskiego semestru dotyczące obszaru korupcji.
- W razie konieczności w programie zainteresowanego państwa członkowskiego wprowadza się zmiany zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) 2021/1060, aby uwzględnić zalecenia, o których mowa w ust. 8 lit. b) niniejszego artykułu.

10. W swoich programach państwa członkowskie realizują w szczególności działania wymienione w załączniku IV. Aby uwzględnić nieprzewidziane lub nowe okoliczności oraz zapewnić skuteczne wdrażanie finansowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 32 dotyczących zmiany załącznika IV.

11. W każdym przypadku gdy państwo członkowskie postanawia realizować – przy wsparciu z Funduszu – projekt z państwem trzecim, w państwie trzecim lub dotyczący państwa trzeciego, konsultuje się z Komisją przed zatwierdzeniem projektu.

12. Programowanie, o którym mowa w art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1060, opiera się na rodzajach interwencji określonych w tabeli 2 zamieszczonej w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia i obejmuje orientacyjny podział zaprogramowanych zasobów finansowych według rodzaju interwencji w ramach każdego celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Przegląd śródkresowy

1. W 2024 r. Komisja przydzieli na programy zainteresowanych państw członkowskich dodatkową kwotę, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. b), zgodnie z kryteriami, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 2 załącznika I. Finansowanie stanie się skuteczne od dnia 1 stycznia 2025 r.

2. W przypadku gdy co najmniej 10 % początkowej alokacji na program, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, nie zostało objęte wnioskami o płatność złożonymi zgodnie z art. 91 rozporządzenia (UE) 2021/1060, zainteresowane państwo członkowskie nie kwalifikuje się do otrzymania dodatkowej alokacji na swój program, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

3. Przydzielając środki finansowe z instrumentu tematycznego, o którym mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia, począwszy od dnia 1 stycznia 2025 r., Komisja uwzględni postępy państw członkowskich w osiągnięciu celów pośrednich ram wykonania, o których mowa w art. 16 rozporządzenia (UE) 2021/1060, oraz zidentyfikowane niedociągnięcia w zakresie wdrażania.

Artykuł 15

Działania szczególne

1. Oprócz swojej alokacji na podstawie z art. 10 ust. 1 państwo członkowskie może otrzymać środki finansowe na działania szczególne, pod warunkiem że finansowanie to zostanie następnie ujęte jako takie w jego programie i będzie wykorzystywane na udział w realizacji celów Funduszu, w tym w odniesieniu do nowo pojawiających się zagrożeń.

2. Finansowanie na działania szczególne nie może być wykorzystywane na inne działania w ramach programu państwa członkowskiego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków i po zatwierdzeniu przez Komisję w drodze zmiany programu państwa członkowskiego.

Artykuł 16

Wsparcie operacyjne

1. Państwo członkowskie może wykorzystać do 20 % kwoty przydzielonej na jego program w ramach Funduszu w celu sfinansowania wsparcia operacyjnego dla organów publicznych odpowiedzialnych za wykonywanie zadań i świadczenie usług, które stanowią usługę publiczną na rzecz Unii.

2. Wykorzystując wsparcie operacyjne, państwo członkowskie przestrzega unijnego dorobku prawnego w zakresie bezpieczeństwa.

3. Państwo członkowskie wyjaśnia w swoim programie i w rocznych sprawozdaniach z wykonania, o których mowa w art. 30, w jaki sposób wykorzystanie wsparcia operacyjnego przyczyni się do osiągnięcia celów Funduszu. Przed zatwierdzeniem programu państwa członkowskiego Komisja dokonuje oceny sytuacji wyjściowej w państwach członkowskich,

które wskazały, że zamierzają wykorzystać wsparcie operacyjne, biorąc pod uwagę informacje przedstawione przez te państwa członkowskie, a także wszelkie zalecenia wydane w ramach stosowania mechanizmów kontroli jakości i oceny, takich jak mechanizm oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen lub inne mechanizmy kontroli jakości i ewaluacji, stosownie do przypadku.

4. Wsparcie operacyjne koncentruje się na działaniach objętych wydatkami określonymi w załączniku VII.
5. Aby uwzględnić nieprzewidziane lub nowe okoliczności lub zapewnić skuteczne wdrażanie finansowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 32 dotyczących zmiany załącznika VII w odniesieniu do wydatków kwalifikujących się do otrzymania wsparcia operacyjnego.

Artykuł 17

Kontrole zarządcze i audyty projektów realizowanych przez organizacje międzynarodowe

1. Niniejszy artykuł stosuje się do organizacji międzynarodowych lub ich agencji, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia finansowego, których systemy, zasady i procedury zostały pozytywnie ocenione przez Komisję na podstawie art. 154 ust. 4 i 7 tego rozporządzenia do celów pośredniego wykonania dotacji finansowanych z budżetu Unii (zwanymi dalej „organizacjami międzynarodowymi”).
2. Bez uszczerbku dla art. 83 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060 i art. 129 rozporządzenia finansowego, w przypadku gdy organizacja międzynarodowa jest beneficjentem zgodnie z definicją w art. 2 pkt 9 rozporządzenia (UE) 2021/1060, instytucja zarządzająca nie jest zobowiązana do przeprowadzania kontroli zarządczych, o których mowa w art. 74 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060, pod warunkiem że organizacja międzynarodowa przedłoży instytucji zarządzającej dokumenty, o których mowa w art. 155 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c) rozporządzenia finansowego.
3. Bez uszczerbku dla art. 155 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego, w deklaracji zarządczej przedkładanej przez organizację międzynarodową potwierdza się, że projekt jest zgodny z mającym zastosowanie prawem oraz warunkami wsparcia projektu.
4. Ponadto w przypadku gdy koszty mają zostać zwrócone zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060, w deklaracji zarządczej przedkładanej przez organizację międzynarodową potwierdza się, że:
 - a) zweryfikowano faktury i dowody ich płatności przez beneficjenta;
 - b) zweryfikowano zapisy księgowe lub kody księgowe dokonane przez beneficjenta w odniesieniu do transakcji związanych z wydatkami zadeklarowanymi instytucji zarządzającej.
5. W przypadku gdy koszty mają zostać zwrócone zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. b), c) lub d) rozporządzenia (UE) 2021/1060, w deklaracji zarządczej przedkładanej przez organizację międzynarodową potwierdza się, że warunki zwrotu wydatków zostały spełnione.
6. Dokumenty, o których mowa w art. 155 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i c) rozporządzenia finansowego, przedkłada się instytucji zarządzającej wraz z każdym wnioskiem o płatność złożonym przez beneficjenta.
7. Beneficjent przedkłada instytucji zarządzającej sprawozdanie finansowane do dnia 15 października każdego roku. Do sprawozdania finansowego dołącza się opinię niezależnego organu audytowego sporządzoną zgodnie ze standardami audytu przyjętymi na poziomie międzynarodowym. W opinii tej ustala się, czy wprowadzone systemy kontroli funkcjonują właściwie i są efektywne pod względem kosztów oraz czy transakcje leżące u podstaw rozliczeń są legalne i prawidłowe. W opinii tej wskazuje się również, czy w ramach przeprowadzonego audytu poddano w wątpliwość stwierdzenia zawarte w deklaracjach zarządczych przedłożonych przez organizację międzynarodową, oraz zawiera ona informacje dotyczące podejrzeń popełnienia nadużycia finansowego. Opinia ta musi dawać pewność, że wydatki ujęte we wnioskach o płatność przedłożonych instytucji zarządzającej przez organizację międzynarodową są legalne i prawidłowe.

8. Bez uszczerbku dla istniejących możliwości przeprowadzania dalszych audytów, o których mowa w art. 127 rozporządzenia finansowego, instytucja zarządzająca sporządza deklarację zarządczą, o której mowa w art. 74 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/1060. Instytucja zarządzająca dokonuje tego w oparciu o dokumenty przedłożone przez organizację międzynarodową, zgodnie z ust. 2–5 i ust. 7 niniejszego artykułu, zamiast polegać na kontrolach zarządczych, o których mowa w art. 74 ust. 1 tego rozporządzenia.

9. Dokument określający warunki wsparcia, o którym mowa w art. 73 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1060, zawiera wymogi określone w niniejszym artykule.

10. Ust. 2 nie stosuje się, a instytucja zarządzająca jest w związku z tym zobowiązana do przeprowadzenia kontroli zarządczych w przypadku gdy:

- a) ta instytucja zarządzająca stwierdza szczególne ryzyko wystąpienia nieprawidłowości lub przesłanki wskazujące na nadużycie finansowe w odniesieniu do projektu zainicjowanego lub wdrażanego przez organizację międzynarodową;
- b) organizacja międzynarodowa nie przedłożyła tej instytucji zarządzającej dokumentów, o których mowa w ust. 2–5 i 7; lub
- c) dokumenty, o których mowa w ust. 2–5 i 7, przedłożone przez organizację międzynarodową są niekompletne.

11. W przypadku gdy projekt, w którym organizacja międzynarodowa jest beneficjentem zgodnie z definicją w art. 2 pkt 9 rozporządzenia (UE) 2021/1060, jest częścią próby, o której mowa w art. 79 tego rozporządzenia, instytucja audytowa może prowadzić swoje prace na podstawie podpróby transakcji, związanych z tym projektem. W przypadku wykrycia błędów w podpróbie instytucja audytowa może, w stosownych przypadkach, zwrócić się do audytora organizacji międzynarodowej o ocenę pełnego zakresu i łącznej kwoty błędów w tym projekcie.

SEKCJA 3

Wsparcie i wdrażanie w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego

Artykuł 18

Zakres stosowania

Komisja wdraża wsparcie w ramach niniejszej sekcji bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia finansowego albo pośrednio zgodnie z lit. c) tego akapitu.

Artykuł 19

Kwalifikujące się podmioty

1. Następujące podmioty kwalifikują się do otrzymania finansowania unijnego:

- a) podmioty prawne mające siedzibę w:
 - (i) państwie członkowskim lub powiązanim z nim krajem lub terytorium zamorskim;
 - (ii) państwie trzecim wymienionym w programie prac, na warunkach określonych w ust. 3;
- b) podmioty prawne utworzone na mocy prawa Unii lub organizacja międzynarodowa, mające znaczenie dla celów Funduszu.

2. Osoby fizyczne nie kwalifikują się do otrzymania finansowania unijnego.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (ii), uczestniczą jako część konsorcjum składającego się z co najmniej dwóch niezależnych podmiotów, z których co najmniej jeden ma siedzibę w państwie członkowskim.

Podmioty uczestniczące jako część konsorcjum, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zapewniają, aby działania, w których uczestniczą, były zgodne z zasadami zapisanymi w Karcie oraz przyczyniały się do osiągnięcia celów Funduszu.

Artykuł 20

Działania unijne

1. Z inicjatywy Komisji Fundusz można wykorzystać do finansowania działań unijnych związanych z celami Funduszu.
2. Działania unijne mogą zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród i zamówień. Mogą one również zapewniać finansowanie w formie instrumentów finansowych w ramach działań łączonych.
3. W drodze wyjątku agencje zdecentralizowane mogą również kwalifikować się do finansowania w ramach działań unijnych, w przypadku gdy pomagają w realizacji działań unijnych wchodzących w zakres kompetencji tych zdecentralizowanych agencji oraz gdy działania te nie są objęte wkładem Unii do budżetu tych agencji zdecentralizowanych z budżetu rocznego.
4. Dotacje wdrażane w ramach zarządzania bezpośredniego są udzielane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.
5. Członkowie komisji oceniającej wnioski, o których mowa w art. 150 rozporządzenia finansowego, mogą być ekspertami zewnętrznymi.
6. Z wkładów na mechanizm wzajemnego ubezpieczenia można pokryć ryzyko związane z odzyskaniem środków należnych od ich odbiorców i wkłady te uznaje się za wystarczającą gwarancję w ramach rozporządzenia finansowego. Stosuje się art. 37 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2021/695.

Artykuł 21

Działania łączone

Działania łączone ustanawiane w ramach Funduszu prowadzi się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/523 oraz tytułem X rozporządzenia finansowego.

Artykuł 22

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji

Zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) 2021/1060 z Funduszu można finansować w 100 % pomoc techniczną realizowaną z inicjatywy lub w imieniu Komisji.

Artykuł 23

Audyty

Audyty dotyczące wykorzystania wkładu Unii przeprowadzane przez osoby lub podmioty, w tym przez osoby lub podmioty inne niż te, które zostały upoważnione przez instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii, stanowią podstawę ogólnej pewności zgodnie z art. 127 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 24

Informacje, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych, istotnych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej. Zapewnia się eksponowanie finansowania unijnego oraz udostępnia się takie informacje, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, w których publiczne ujawnienie takich informacji nie jest moż-

liwe lub odpowiednie lub w których ujawnienie takich informacji podlega ograniczeniom prawnym, w szczególności ze względów bezpieczeństwa, porządku publicznego, z uwagi na postępowania przygotowawcze w sprawach karnych lub ochronę danych osobowych. Aby zapewnić eksponowanie unijnego finansowania, jego odbiorcy, informując o danym działaniu, wskazują pochodzenie finansowania i eksponują symbol Unii.

2. Aby dotrzeć do jak najszerszego kręgu odbiorców, Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z Funduszem, oraz realizowanymi w jego ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami.

Zasoby finansowe przydzielone na Fundusz przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami Funduszu.

3. Komisja publikuje programy prac instrumentu tematycznego, o którym mowa w art. 8. W przypadku wsparcia udzielanego w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego Komisja publikuje informacje, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia finansowego na publicznie dostępnej stronie internetowej oraz regularnie je aktualizuje. Informacje te publikuje się w formacie otwartym przeznaczonym do odczytu maszynowego, co pozwala na ich sortowanie, przeszukiwanie, ekstrakcję i porównywanie.

SEKCJA 4

Wsparcie i wdrażanie w ramach zarządzania dzielonego, bezpośredniego lub pośredniego

Artykuł 25

Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Fundusz zapewnia pomoc finansową w celu zaspokojenia pilnych i szczególnych potrzeb w przypadku wystąpienia należycie uzasadnionych sytuacjach nadzwyczajnych.

W odpowiedzi na takie należycie uzasadnione sytuacje nadzwyczajne Komisja może udzielić pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, w granicach dostępnych zasobów.

2. Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych może mieć formę dotacji udzielanych bezpośrednio agencjom zdecentralizowanym.

3. Oprócz alokacji na podstawie art. 10 ust. 1, na programy państw członkowskich można przydzielić pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, pod warunkiem że zostanie ona następnie ujęta jako taka w programie państwa członkowskiego. Finansowanie to nie może być wykorzystywane na inne działania w ramach programu państwa członkowskiego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków oraz po zatwierdzeniu przez Komisję w drodze zmiany programu państwa członkowskiego. Płatności zaliczkowe z tytułu pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych mogą wynosić do 95 % wkładu Unii, z zastrzeżeniem dostępności środków finansowych.

4. Dotacje wdrażane w ramach zarządzania bezpośredniego są udzielane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

5. W przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji działania, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych może obejmować wydatki poniesione przed dniem przedłożenia wniosku o udzielenie dotacji lub wniosku o udzielenie pomocy na to działanie, pod warunkiem że wydatki te nie zostały poniesione przed dniem 1 stycznia 2021 r.

6. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby oraz w celu zapewnienia terminowej dostępności zasobów na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych Komisja może oddzielnie przyjąć decyzję, o której mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego, dotyczącą finansowania pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w drodze aktu wykonawczego mającego natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 33 ust. 4. Taki akt pozostaje w mocy przez okres nieprzekraczający 18 miesięcy.

*Artykuł 26***Finansowanie skumulowane i alternatywne**

1. Działanie, które otrzymało wkład w ramach Funduszu, może również otrzymać wkład z jakiegokolwiek innego programu Unii, w tym funduszy objętych zarządzaniem dzielonym, pod warunkiem że wkłady te nie pokrywają tych samych kosztów. Zasady odnośnego programu Unii mają zastosowanie do odpowiedniego wkładu do działania. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania. Wsparcie w ramach różnych programów Unii może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej, zgodnie z dokumentami określającymi warunki wsparcia.
2. Zgodnie z art. 73 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/1060, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego lub Europejski Fundusz Społeczny Plus mogą wspierać działania, które otrzymały znak „pieczęci doskonałości” zgodnie z definicją w art. 2 pkt 45 tego rozporządzenia. Aby otrzymać znak „pieczęć doskonałości”, działania muszą spełniać łącznie następujące warunki:
 - a) zostały ocenione w kontekście zaproszenia do składania wniosków w ramach Funduszu;
 - b) spełniają minimalne wymagania jakościowe określone w tym zaproszeniu do składania wniosków; oraz
 - c) nie mogą być finansowane w ramach tego zaproszenia do składania wniosków z uwagi na ograniczenia budżetowe.

*SEKCJA 5***Monitorowanie, sprawozdawczość i ewaluacja**

Podsekcja 1

Przepisy wspólne*Artykuł 27***Monitorowanie i sprawozdawczość**

1. Zgodnie z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości określonymi w art. 41 ust. 3 akapit pierwszy lit. h) ppkt (iii) rozporządzenia finansowego Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje dotyczące głównych wskaźników efektywności wymienionych w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 32 dotyczących zmiany załącznika V w celu dokonania niezbędnych dostosowań głównych wskaźników efektywności, wymienionych w tym załączniku.
3. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów Funduszu w realizacji celów szczególnych określonych w art. 3 ust. 2 określa załącznik VIII. W przypadku wskaźników produktu wartość bazową ustala się na poziomie zero. Cele pośrednie ustalone na rok 2024 oraz cele końcowe ustalone na rok 2029 mają charakter kumulacyjny.
4. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji i rezultatów programu. W tym celu na odbiorców środków finansowych Unii oraz, w stosownych przypadkach, na państwa członkowskie, nakłada się proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.
5. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji celów Funduszu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 32 zmieniających załącznik VIII, w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia tych wskaźników, jeżeli uznaje się to za konieczne, oraz uzupełniających niniejsze rozporządzenie o uregulowania dotyczące monitorowania i oceny, w tym przepisy dotyczące informacji o projektach, które mają przekazywać państwa członkowskie. Każda zmiana załącznika VIII ma zastosowanie wyłącznie do projektów wybranych po wejściu w życie tej zmiany.

*Artykuł 28***Sprawozdawczość w zakresie instrumentu tematycznego**

Komisja składa sprawozdania dotyczące wykorzystania i podziału finansowania z instrumentu tematycznego, o którym mowa w art. 8, między jego komponenty, w tym dotyczące wsparcia udzielanego na rzecz działań w państwach trzecich lub dotyczących państw trzecich w ramach działań unijnych. W przypadku gdy na podstawie przedstawionych mu informacji Parlament Europejski wydaje zalecenia dotyczące działań, które mają być wspierane w ramach instrumentu tematycznego, Komisja stara się uwzględnić takie zalecenia.

*Artykuł 29***Ewaluacja**

1. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeprowadzi ewaluację śródkresową niniejszego rozporządzenia. Oprócz tego kwestii ocenianych na podstawie art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060, ewaluacja śródkresowa obejmuje ocenę:

- a) skuteczności Funduszu, w tym postępów w realizacji jego celów, z uwzględnieniem wszystkich odpowiednich już dostępnych informacji, w szczególności rocznych sprawozdań z wykonania, o których mowa w art. 30, oraz wskaźników produktu i rezultatu określonych w załączniku VIII;
- b) efektywności wykorzystania zasobów przydzielonych Funduszowi oraz efektywności zarządzania i kontroli środków wprowadzonych w celu jego wdrożenia;
- c) utrzymania znaczenia i odpowiedniości środków wykonawczych wymienionych w załączniku II;
- d) koordynacji, spójności i komplementarności działań wspieranych z Funduszu ze wsparciem z innych funduszy Unii;
- e) unijnej wartości dodanej działań realizowanych w ramach Funduszu.

Ewaluacja śródkresowa uwzględnia wyniki ewaluacji retrospektywnej dotyczącej skutków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na okres 2014–2020.

2. W uzupełnieniu do art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1060, ewaluacja retrospektywna obejmuje elementy wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu. Ponadto ewaluacji poddaje się wpływ Funduszu.

3. Ewaluację śródkresową i ewaluację retrospektywną przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym, w tym, w stosownych przypadkach, do celów przeglądów niniejszego rozporządzenia.

4. Komisja zapewnia, aby ewaluacje nie zawierały informacji, których rozpowszechnianie mogłoby zagrozić działaniom w zakresie bezpieczeństwa.

5. W ewaluacji śródkresowej i ewaluacji retrospektywnej Komisja zwraca szczególną uwagę na ewaluację działań realizowanych z państwami trzecimi, w państwach trzecich lub działań dotyczących państw trzecich zgodnie z art. 13 ust. 11 i art. 19.

*Podsekcja 2***Przepisy dotyczące zarządzania dzielonego***Artykuł 30***Roczne sprawozdania z wykonania**

1. Do dnia 15 lutego 2023 r. i do dnia 15 lutego każdego kolejnego roku do 2031 r. włącznie państwa członkowskie przedłożą Komisji roczne sprawozdanie z wykonania, o którym mowa w art. 41 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

Okres sprawozdawczy obejmuje ostatni rok obrachunkowy, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 29 rozporządzenia (UE) 2021/1060, poprzedzający rok przedłożenia sprawozdania. Sprawozdanie przedłożone do dnia 15 lutego 2023 r. obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2021 r.

2. Roczne sprawozdania z wykonania zawierają w szczególności informacje dotyczące:
 - a) postępów w realizacji programu państwa członkowskiego oraz osiągnięciu określonych w nim celów pośrednich i celów końcowych, z uwzględnieniem najnowszych danych, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/1060;
 - b) wszelkich kwestii mających wpływ na wykonanie programu państwa członkowskiego oraz działań podjętych w celu zaradzenia tym kwestiom, w tym informacje dotyczące wszelkich uzasadnionych opinii wydanych przez Komisję w odniesieniu do postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom, o których mowa w art. 258 TFUE, w związku z wdrażaniem Funduszu;
 - c) komplementarności między działaniami wspieranymi z Funduszu oraz wsparciem zapewnianym z innych funduszy Unii, w szczególności w odniesieniu do działań podejmowanych w państwach trzecich lub dotyczących państw trzecich;
 - d) wkładu programu państwa członkowskiego we wdrażanie odpowiedniego unijnego dorobku prawnego i planów działania;
 - e) realizacji działań w zakresie komunikacji i eksponowania;
 - f) spełnienia mających zastosowanie warunków podstawowych oraz ich stosowania przez cały okres programowania, w szczególności zgodności z prawami podstawowymi;
 - g) realizacji projektów w państwie trzecim lub dotyczących państwa trzeciego.

Roczne sprawozdanie z wykonania zawiera streszczenie obejmujące wszystkie punkty określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Komisja zapewnia, aby streszczenia przekazywane przez państwa członkowskie były tłumaczone na wszystkie języki urzędowe Unii i podawane do wiadomości publicznej.

3. Komisja może przekazywać uwagi do rocznych sprawozdań z wykonania w terminie dwóch miesięcy od dnia ich otrzymania. Jeżeli Komisja nie przekaże uwag w tym terminie, sprawozdanie uznaje się za przyjęte.
4. Na swojej stronie internetowej Komisja podaje linki do stron internetowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060.
5. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający wzór rocznego sprawozdania z wykonania. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 33 ust. 2.

Artykuł 31

Monitorowanie i sprawozdawczość w ramach zarządzania dzielonego

1. Na potrzeby monitorowania i sprawozdawczości zgodnie z tytułem IV rozporządzenia (UE) 2021/1060 stosuje się, w stosownych przypadkach, kody interwencji określone w załączniku VI niniejszego rozporządzenia. Aby uwzględnić nieprzewidziane lub nowe okoliczności oraz zapewnić skuteczne wdrażanie finansowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 32 dotyczących zmiany do załącznika VI.
2. Wskaźniki określone w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia stosuje się zgodnie z art. 16 ust. 1 oraz art. 22 i 42 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE*Artykuł 32***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 13 ust. 10, art. 16 ust. 5, art. 27 ust. 2 i 5 oraz art. 31 ust. 1, powierza się Komisji na okres do dnia 31 grudnia 2027 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13 ust. 10, art. 16 ust. 5, art. 27 ust. 2 i 5 oraz art. 31 ust. 1 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 13 ust. 10, art. 16 ust. 5, art. 27 ust. 2 i 5 lub art. 31 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 33***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Funduszy w Obszarze Spraw Wewnętrznych ustanowiony na mocy art. 32 rozporządzenia (UE) 2021/1148. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

*Artykuł 34***Przepisy przejściowe**

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani modyfikację działań rozpoczętych na podstawie instrumentu na rzecz policji Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2014–2020 (zwanego dalej „instrumentem na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego”), ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 513/2014. Rozporządzenie (UE) nr 513/2014 nadal stosuje się do tych działań aż do ich zakończenia.

2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na Fundusz pokrywane mogą być również wydatki na pomoc techniczną i administracyjną w celu zapewnienia przejścia między Funduszem a środkami przyjętymi na podstawie instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego.

3. Zgodnie z art. 193 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia finansowego, biorąc pod uwagę opóźnione wejście w życie niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia ciągłości, przez ograniczony okres, koszty poniesione w związku z działaniami wspieranymi na podstawie niniejszego rozporządzenia w ramach zarządzania bezpośredniego, których realizacja już się rozpoczęła, można uznać za kwalifikujące się do finansowania od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli koszty te zostały poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji lub wniosku o udzielenie pomocy.

4. Państwa członkowskie mogą nadal po dniu 1 stycznia 2021 r. wspierać projekt wybrany i rozpoczęty na podstawie rozporządzenia (UE) nr 513/2014, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 514/2014, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) projekt składa się z dwóch etapów możliwych do wyodrębnienia pod kątem finansowym i objętych oddzielnymi ścieżkami audytu;
- b) całkowity koszt projektu przekracza 500 000 EUR;
- c) płatności dokonywane przez odpowiedzialną instytucję na rzecz beneficjentów z tytułu pierwszego etapu projektu uwzględnione są we wnioskach o płatność skierowanych do Komisji na podstawie rozporządzenia (UE) nr 514/2014. Wydatki z tytułu drugiego etapu projektu uwzględnione są we wnioskach o płatność na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/1060;
- d) drugi etap projektu jest zgodny z mającym zastosowanie prawem i kwalifikuje się do wsparcia z Funduszu na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2021/1060;
- e) państwo członkowskie zobowiązuje się zakończyć projekt, uczynić go operacyjnym i ująć go w rocznym sprawozdaniu z wykonania, które ma zostać przedłożone do dnia 15 lutego 2024 r.

Przepisy niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2021/1060 stosuje się do drugiego etapu projektu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

Niniejszy ustęp stosuje się wyłącznie do projektów, które zostały wybrane w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 514/2014.

Artykuł 35

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lipca 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D.M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. LOGAR

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KRYTERIA ALOKACJI FINANSOWANIA NA PROGRAMY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zasoby budżetowe, o których mowa w art. 10, przydziela się na programy państw członkowskich w następujący sposób:

- 1) na początku okresu programowania kwotę w wysokości 8 000 000 EUR przydziela się jednorazowo każdemu państwu członkowskiemu;
- 2) pozostałe zasoby budżetowe, o których mowa w art. 10, zostają rozdzielone według następujących kryteriów:
 - a) 45 % tych pozostałych zasobów budżetowych przydziela się odwrotnie proporcjonalnie do produktu krajowego brutto każdego państwa członkowskiego (na mieszkańca według standardu siły nabywczej);
 - b) 40 % tych pozostałych zasobów budżetowych przydziela się proporcjonalnie do liczby ludności każdego państwa członkowskiego;
 - c) 15 % tych pozostałych zasobów budżetowych przydziela się proporcjonalnie do wielkości terytorium każdego państwa członkowskiego.

Początkowa alokacja pozostałych zasobów budżetowych, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 2, opiera się na rocznych danych statystycznych opracowanych przez Komisję (Eurostat), dotyczących 2019 r. Do celów przeglądu śródkresowego wartości odniesienia oparte są na rocznych danych statystycznych opracowanych przez Komisję (Eurostat), dotyczących 2023 r. W przypadku gdy państwo członkowskie nie przekazało Komisji (Eurostatowi) danych za dany rok, Komisja może zamiast tego wykorzystać najnowsze dostępne dane statystyczne poprzedzające dany rok dla tego państwa członkowskiego.

ZAŁĄCZNIK II

ŚRODKI WYKONAWCZE

1. Fundusz przyczynia się do realizacji celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
 - a) zapewnienie jednolitego stosowania unijnego dorobku prawnego w obszarze bezpieczeństwa poprzez wspieranie wymiany odpowiednich informacji, na przykład przy użyciu systemów Prüm, EU PNR i SIS II, w tym między innymi poprzez wykonywanie zaleceń wydanych w ramach zastosowania mechanizmów kontroli jakości i ewaluacji, takich jak mechanizm oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen lub inne mechanizmy kontroli jakości i ewaluacji;
 - b) stworzenie, dostosowanie i utrzymywanie unijnych i zdecentralizowanych systemów informacyjnych dotyczących bezpieczeństwa, w tym zapewnienie ich interoperacyjności, oraz rozwój odpowiednich narzędzi w celu eliminowania stwierdzonych luk;
 - c) zwiększenie aktywnego stosowania unijnych i zdecentralizowanych systemów informacyjnych dotyczących bezpieczeństwa przy zapewnieniu, aby systemy te otrzymywały dane wysokiej jakości; oraz
 - d) wspieranie odpowiednich krajowych środków, w tym połączeń między krajowymi bazami danych dotyczącymi bezpieczeństwa i połączenia tych baz z unijnymi bazami danych, w przypadku gdy są one przewidziane w odpowiednich podstawach prawnych, jeżeli są związane z realizacją celów szczegółowych określonych w art. 3 ust. 2 lit. a).
2. Fundusz przyczynia się do realizacji celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. b) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
 - a) zwiększenie liczby operacji związanych z egzekwowaniem prawa angażujących dwa lub większą liczbę państw członkowskich, w tym, w stosownych przypadkach, operacji związanych z innymi odpowiednimi podmiotami, w szczególności przez ułatwienie i usprawnienie korzystania ze wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, wspólnych patroli, pościgów transgranicznych, niejawnego nadzoru i innych mechanizmów współpracy operacyjnej w kontekście cyklu polityki UE, ze szczególnym naciskiem na operacje transgraniczne;
 - b) poprawa koordynacji i zwiększenie współpracy właściwych organów w państwach członkowskich i między państwami członkowskimi, a także z innymi odpowiednimi podmiotami, na przykład za pośrednictwem sieci wyspecjalizowanych jednostek krajowych, unijnych sieci i struktur współpracy, a także unijnych centrów; oraz
 - c) usprawnienie współpracy międzyagencyjnej na poziomie Unii między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, a także współpracy na poziomie krajowym między właściwymi organami w każdym państwie członkowskim.
3. Fundusz przyczynia się do realizacji celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. c) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
 - a) zwiększenie liczby szkoleń, ćwiczeń, programów wzajemnego uczenia się, specjalistycznych programów wymiany i dzielenia się najlepszymi praktykami we właściwych organach państw członkowskich i między nimi, w tym na poziomie lokalnym, oraz z państwami trzecimi i z innymi odpowiednimi podmiotami;
 - b) wykorzystywanie synergii przez łączenie zasobów i wiedzy oraz dzielenie się najlepszymi praktykami między państwami członkowskimi i innymi odpowiednimi podmiotami, w tym również społeczeństwem obywatelskim, poprzez, na przykład, tworzenie wspólnych centrów doskonałości, opracowywanie wspólnych ocen ryzyka lub tworzenie wspólnych centrów wsparcia operacyjnego na potrzeby wspólnie prowadzonych operacji;
 - c) promowanie i rozwijanie środków, zabezpieczeń, mechanizmów oraz najlepszych praktyk na potrzeby identyfikacji, ochrony i wsparcia – na wczesnym etapie – świadków, sygnalistów i ofiar przemocy oraz rozwijanie w tym celu partnerstw między organami publicznymi a innymi odpowiednimi podmiotami;
 - d) zakup odpowiednich urządzeń oraz wprowadzenie lub ulepszenie specjalistycznych obiektów szkoleniowych i innej odpowiedniej podstawowej infrastruktury dotyczącej bezpieczeństwa, aby wzmocnić środki gotowości, zwiększyć odporność, wiedzę społeczeństwa oraz usprawnić adekwatne reagowanie w odniesieniu do zagrożeń bezpieczeństwa; oraz
 - e) ochrona infrastruktury krytycznej przed zdarzeniami związanymi z bezpieczeństwem poprzez wykrywanie, ocenę i eliminowanie słabych punktów.

ZAŁĄCZNIK III

ZAKRES WSPARCIA

W ramach swoich celów Fundusz może wspierać między innymi następujące rodzaje działań:

- a) tworzenie, dostosowywanie i konserwacja systemów ICT przyczyniających się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, szkolenie dotyczące korzystania z takich systemów oraz testowanie i poprawa komponentów zapewniających interoperacyjność i jakości danych w takich systemach;
- b) monitorowanie wdrażania prawa Unii oraz realizowania celów polityki Unii w państwach członkowskich w obszarze systemów informacyjnych dotyczących bezpieczeństwa, w tym ochrony danych, prywatności i bezpieczeństwa danych;
- c) działania operacyjne w ramach cyklu polityki UE/EMPACT;
- d) działania wspierające skuteczne i skoordynowane reagowanie na sytuacje kryzysowe oraz połączenie istniejących w poszczególnych sektorach zdolności, centrów wiedzy eksperckiej i centrów orientacji sytuacyjnej, w tym w sektorze zdrowia, ochrony ludności, przeciwdziałania terroryzmowi i cyberprzestępczości;
- e) działania mające na celu rozwój innowacyjnych metod lub wprowadzanie nowych technologii, które można przenieść do innych państw członkowskich, w szczególności projekty mające na celu testowanie i zatwierdzanie wyników projektów badawczych finansowanych przez Unię;
- f) działania zwiększające odporność w odniesieniu do pojawiających się zagrożeń, w tym nielegalnego handlu przez internet, zagrożeń hybrydowych, szkodliwego wykorzystywania systemów bezzałogowego statku powietrznego oraz zagrożeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych;
- g) zapewnianie wsparcia na rzecz sieci tematycznych lub wielotematycznych jednocześnie, obejmujących wyspecjalizowane jednostki krajowe i krajowe punkty kontaktowe, w celu zwiększenia wzajemnego zaufania, wymiany i rozpowszechniania wiedzy fachowej, informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk, łączenia zasobów i wiedzy eksperckiej we wspólnych centrach doskonałości;
- h) kształcenie oraz szkolenie personelu i ekspertów odpowiednich organów ścigania i organów wymiaru sprawiedliwości oraz agencji administracyjnych, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych i analizy ryzyka, we współpracy z CEPOL-em i, w stosownych przypadkach, z Europejską Siecią Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości, w tym kształcenie i szkolenie w zakresie strategii prewencyjnych ze szczególnym naciskiem na prawa podstawowe i niedyskryminację;
- i) współpraca z sektorem prywatnym, na przykład w walce z cyberprzestępczością, w celu budowy zaufania i usprawnienia koordynacji, planowanie awaryjne oraz wymiana i rozpowszechnianie informacji i najlepszych praktyk wśród podmiotów publicznych i prywatnych, w tym w zakresie ochrony przestrzeni publicznej i infrastruktury krytycznej;
- j) działania inspirujące społeczności do rozwijania podejść lokalnych i polityk w zakresie zapobiegania, a także działania informacyjne i komunikacyjne wśród zainteresowanych podmiotów i opinii publicznej na temat unijnych polityk bezpieczeństwa;
- k) finansowanie sprzętu, środków transportu, systemów komunikacyjnych i obiektów istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa;
- l) finansowanie kosztu personelu zaangażowanego w działania wspierane z Funduszu lub działania wymagające zaangażowania personelu z powodów technicznych lub powodów dotyczących bezpieczeństwa.

ZAŁĄCZNIK IV

DZIAŁANIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 12 UST. 3 LIT. B) ORAZ ART. 13 UST. 10

- 1) Projekty, których celem jest zapobieganie i przeciwdziałanie radykalizacji
 - 2) Projekty, których celem jest poprawa interoperacyjności unijnych systemów informacyjnych i krajowych systemów ICT, w zakresie określonym w prawie Unii lub prawie państw członkowskich
 - 3) Projekty, których celem jest walka z najważniejszymi zagrożeniami stwarzanymi przez poważną i zorganizowaną przestępczość, w ramach działań operacyjnych w ramach cyklu polityki UE/EMPACT
 - 4) Projekty, których celem jest zapobieganie cyberprzestępczości, w szczególności wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie, oraz przestępstwom, w przypadku których internet jest główną platformą gromadzenia dowodów, oraz projekty, których celem jest zwalczanie tych zjawisk
 - 5) Projekty, których celem jest poprawa bezpieczeństwa i odporności infrastruktury krytycznej
-

ZAŁĄCZNIK V

GŁÓWNE WSKAŹNIKI EFEKTYWNOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 27 UST. 1

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. a)

1. Liczba systemów ICT, które stały się interoperacyjne w państwach członkowskich/z unijnymi i zdecentralizowanymi systemami informacyjnymi związanymi z bezpieczeństwem/z międzynarodowymi bazami danych
2. Liczba jednostek administracyjnych, które utworzyły nowe lub dostosowały istniejące mechanizmy/procedury/narzędzia/wytyczne dotyczące wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi/organami lub jednostkami organizacyjnymi Unii/państwami trzecimi/organizacjami międzynarodowymi
3. Liczba uczestników, którzy uważają działanie szkoleniowe za przydatne w pracy
4. Liczba uczestników, którzy po trzech miesiącach po zakończeniu działania szkoleniowego zgłaszają, że wykorzystują umiejętności i kompetencje nabyte podczas tego szkolenia

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. b)

5. Szacunkowa wartość aktywów zamrożonych w ramach operacji transgranicznych
6. Ilość nielegalnych narkotyków skonfiskowanych w ramach operacji transgranicznych, w podziale na rodzaj produktu ⁽¹⁾
7. Ilość broni skonfiskowanej w ramach operacji transgranicznych, w podziale na rodzaj broni ⁽²⁾
8. Liczba jednostek administracyjnych, które opracowały lub dostosowały istniejące mechanizmy/procedury/narzędzia/wytyczne dotyczące współpracy z innymi państwami członkowskimi/organami lub jednostkami organizacyjnymi Unii/państwami trzecimi/organizacjami międzynarodowymi
9. Liczba personelu zaangażowanego w operacje transgraniczne
10. Liczba wdrożonych zaleceń wydanych w wyniku oceny stosowania dorobku Schengen

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. c)

11. Liczba opracowanych/rozwinętych inicjatyw służących zapobieganiu radykalizacji
12. Liczba opracowanych/rozwinętych inicjatyw służących ochronie/wspieraniu świadków i sygnalistów
13. Liczba nowych/dostosowanych obiektów infrastruktury krytycznej/przestrzeni publicznej chroniących przed ryzykiem związanym z bezpieczeństwem
14. Liczba uczestników, którzy uważają działania szkoleniowe za przydatne w pracy
15. Liczba uczestników, którzy po trzech miesiącach po zakończeniu działania szkoleniowego zgłaszają, że wykorzystują umiejętności i kompetencje nabyte podczas tego szkolenia

⁽¹⁾ Podział rodzajów narkotyków (na podstawie kategorii stosowanych w sprawozdaniach na temat nielegalnych narkotyków: Raport o rynku narkotyków w UE, Europejski raport narkotykowy, a także biuletyn statystyczny EMCDDA):

- marihuana,
- opioidy, w tym heroina,
- kokaina,
- narkotyki syntetyczne, w tym środki pobudzające typu amfetaminy (w tym amfetamina i metamfetamina) oraz MDMA,
- nowe substancje psychoaktywne,
- inne nielegalne narkotyki.

⁽²⁾ Podział rodzajów broni (na podstawie obowiązującego prawodawstwa, a mianowicie dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni. Proponowane kategorie zostały uproszczone w porównaniu z kategoriami wymienionymi w załączniku I do dyrektywy 91/477/EWG oraz zgodnie z kategoriami w Systemie Informacyjnym Schengen używanym przez organy krajowe):

- broń wojskowa: samoczynna broń palna i broń ciężka (przeciwpancerna, wyrzutnia raketowa, moździerz itd.),
- inna krótka broń palna: rewolwery i pistolety (w tym broń salutacyjna i akustyczna),
- inna długa broń palna: strzelby i karabiny (w tym broń salutacyjna i akustyczna).

ZAŁĄCZNIK VI

RODZAJE INTERWENCJI

TABELA 1: KODY DLA WYMIARU DOTYCZĄCEGO DZIEDZIN INTERWENCJI

001.	TER – Przeciwdziałanie finansowaniu terroryzmu
002.	TER – Zapobieganie i przeciwdziałanie radykalizacji
003.	TER – Ochrona i odporność przestrzeni publicznej oraz innych miękkich celów
004.	TER – Ochrona i odporność infrastruktury krytycznej
005.	TER – Materiały chemiczne, biologiczne, radioaktywne i jądrowe
006.	TER – Materiały wybuchowe
007.	TER – Zarządzanie kryzysowe
008.	TER – Inne
009.	OC – Korupcja
010.	OC – Przesłępstwa finansowe i gospodarcze
011.	OC – Pranie dochodów z przesłępstwa
012.	OC – Narkotyki
013.	OC – Nielegalny handel bronią palną
014.	OC – Nielegalny handel dobrami kultury
015.	OC – Handel ludźmi
016.	OC – Przemyt migrantów
017.	OC – Przesłępstwa przeciw środowisku
018.	OC – Zorganizowana przesłępczość przeciwko mieniu
019.	OC – Inne
020.	CC – Cyberprzesłępczość – Inne
021.	CC – Cyberprzesłępczość – Zapobieganie
022.	CC – Cyberprzesłępczość – Ułatwianie postępowań przygotowawczych
023.	CC – Cyberprzesłępczość – Pomoc ofiarom
024.	CC – Przemoc seksualna wobec dzieci – Zapobieganie
025.	CC – Przemoc seksualna wobec dzieci – Ułatwianie postępowań przygotowawczych
026.	CC – Przemoc seksualna wobec dzieci – Pomoc ofiarom
027.	CC – Przemoc seksualna wobec dzieci, w tym dystrybucja materiałów przedstawiających znęcanie się nad dziećmi i pornografię dziecięcą
028.	CC – Inne
029.	GEN – Wymiana informacji
030.	GEN – Współpraca policyjna lub pomiędzy organami (służby celne, straż graniczna, służby wywiadowcze)
031.	GEN – Kryminalistyka
032.	GEN – Wsparcie ofiar

033.	GEN – Wsparcie operacyjne
034.	TA – Pomoc techniczna – informacja i komunikacja
035.	TA – Pomoc techniczna – przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie i kontrola
036.	TA – Pomoc techniczna – ocena i badania, zbieranie danych
037.	TA – Pomoc techniczna – budowanie zdolności

TABELA 2: KODY DLA WYMIARU DOTYCZĄCEGO RODZAJÓW DZIAŁANIA

001.	Systemy ICT, interoperacyjność, jakość danych (z wyłączeniem sprzętu)
002.	Sieci, centra doskonałości, struktury współpracy, wspólne działania i operacje
003.	Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze lub inne wspólne operacje
004.	Delegowanie lub wysyłanie ekspertów
005.	Szkolenia
006.	Wymiana najlepszych praktyk, warsztaty, konferencje, wydarzenia, kampanie informacyjne, działania komunikacyjne
007.	Badania, projekty pilotażowe, oceny ryzyka
008.	Sprzęt
009.	Środki transportu
010.	Budynki, obiekty
011.	Realizacja projektów badawczych lub inne działania następcze w tym zakresie

TABELA 3: KODY DLA WYMIARU DOTYCZĄCEGO REALIZACJI

001.	Działania objęte art. 12 ust. 1
002.	Działania szczególne
003.	Działania wymienione w załączniku IV
004.	Wsparcie operacyjne
005.	Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 25

TABELA 4: KODY DLA WYMIARU DOTYCZĄCEGO POSZCZEGÓLNYCH TEMATÓW

001.	Współpraca z państwami trzecimi
002.	Działania w państwach trzecich lub dotyczące państw trzecich
003.	Wdrożenie zaleceń wydanych w wyniku oceny stosowania dorobku Schengen w obszarze współpracy policyjnej
004.	Żadne z powyższych

ZAŁĄCZNIK VII

WYDATKI KWALIFIKUJĄCE SIĘ DO WSPARCIA OPERACYJNEGO

1. W zakresie celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 wsparcie operacyjne w ramach programów państw członkowskich obejmuje:
 - a) utrzymanie punktu informacyjnego unijnych oraz, w stosownych przypadkach, krajowych systemów ICT związanych z bezpieczeństwem przyczyniających się do realizacji celów niniejszego rozporządzenia;
 - b) koszty dotyczące personelu przyczyniające się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.
 2. W zakresie celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 wsparcie operacyjne w ramach programów państw członkowskich obejmuje:
 - a) utrzymanie sprzętu technicznego lub środków transportu wykorzystywanych do działań w obszarze zapobiegania poważnej i zorganizowanej przestępczości mającej wymiar transgraniczny, jej wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w jej sprawie;
 - b) koszty dotyczące personelu przyczyniające się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.
 3. W zakresie celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 wsparcie operacyjne w ramach programów państw członkowskich obejmuje:
 - a) utrzymanie sprzętu technicznego lub środków transportu wykorzystywanych do działań w obszarze zapobiegania poważnej i zorganizowanej przestępczości mającej wymiar transgraniczny, jej wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w jej sprawie;
 - b) koszty dotyczące personelu przyczyniające się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.
 4. Wydatki dotyczące działań, które nie są kwalifikowalne na podstawie art. 5 ust. 5, nie są uwzględniane.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

WSKAŹNIKI PRODUKTU I REZULTATU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 27 UST. 3

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. a)

Wskaźniki produktu

1. Liczba uczestników szkoleń
2. Liczba spotkań ekspertów/warsztatów/wizyt studyjnych
3. Liczba utworzonych/dostosowanych/utrzymywanych systemów ICT
4. Liczba sztuk zakupionego sprzętu

Wskaźniki rezultatu

5. Liczba systemów ICT, które stały się interoperacyjne w państwach członkowskich/z unijnymi i zdecentralizowanymi systemami informacyjnymi związanymi z bezpieczeństwem/z międzynarodowymi bazami danych
6. Liczba jednostek administracyjnych, które utworzyły nowe lub dostosowały istniejące mechanizmy/procedury/narzędzia/wytyczne dotyczące wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi/organami lub jednostkami organizacyjnymi Unii/państwami trzecimi/organizacjami międzynarodowymi
7. Liczba uczestników, którzy uważają szkolenie za przydatne w swojej pracy
8. Liczba uczestników, którzy po trzech miesiącach po zakończeniu działania szkoleniowego zgłaszają, że wykorzystują umiejętności i kompetencje nabyte podczas tego szkolenia

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. b)

Wskaźniki produktu

1. Liczba operacji transgranicznych, z wyszczególnieniem:
 - 1.1. liczby wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych
 - 1.2. liczby działań operacyjnych w ramach cyklu polityki UE/EMPACT
2. Liczba spotkań ekspertów/warsztatów/wizyt studyjnych/wspólnych ćwiczeń
3. Liczba sztuk zakupionego sprzętu
4. Liczba zakupionych środków transportu do operacji transgranicznych

Wskaźniki rezultatu

5. Szacunkowa wartość aktywów zamrożonych w ramach operacji transgranicznych
6. Ilość nielegalnych narkotyków skonfiskowanych w ramach operacji transgranicznych w podziale na rodzaj produktu ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Podział rodzajów narkotyków (na podstawie kategorii stosowanych w sprawozdaniach na temat nielegalnych narkotyków: Raport o rynku narkotyków w UE, Europejski raport narkotykowy, a także biuletyn statystyczny EMCDDA):

- marihuana,
- opioidy, w tym heroina,
- kokaina,
- narkotyki syntetyczne, w tym środki pobudzające typu amfetaminy (w tym amfetamina i metamfetamina) oraz MDMA,
- nowe substancje psychoaktywne,
- inne nielegalne narkotyki.

7. Ilość broni skonfiskowanej w ramach operacji transgranicznych w podziale na rodzaj broni ^(?)
8. Liczba jednostek administracyjnych, które opracowały lub dostosowały istniejące mechanizmy/procedury/narzędzia/wytyczne dotyczące współpracy z innymi państwami członkowskimi/organami i jednostkami organizacyjnymi Unii/państwami trzecimi/organizacjami międzynarodowymi
9. Liczba personelu zaangażowanego w operacje transgraniczne
10. Liczba wdrożonych zaleceń wydanych w wyniku oceny stosowania dorobku Schengen

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. c)

Wskaźniki produktu

1. Liczba uczestników szkoleń
2. Liczba programów wymiany/warsztatów/wizyt studyjnych
3. Liczba sztuk zakupionego sprzętu
4. Liczba zakupionych środków transportu
5. Liczba utworzonych/zakupionych/zmodernizowanych elementów infrastruktury lub obiektów/narzędzi/mechanizmów związanych z bezpieczeństwem
6. Liczba projektów mających na celu zapobieganie przestępczości
7. Liczba projektów mających na celu udzielanie pomocy ofiarom przestępstw
8. Liczba ofiar przestępstw, którym udzielono pomocy

Wskaźniki rezultatu

9. Liczba opracowanych/rozwinętych inicjatyw służących zapobieganiu radykalizacji
10. Liczba opracowanych/rozwinętych inicjatyw służących ochronie/wspieraniu świadków i sygnalistów
11. Liczba nowych/dostosowanych obiektów infrastruktury krytycznej/przestrzeni publicznej chroniących przed ryzykiem związanym z bezpieczeństwem
12. Liczba uczestników, którzy uważają działanie szkoleniowe za przydatne w pracy
13. Liczba uczestników, którzy po trzech miesiącach po zakończeniu działania szkoleniowego zgłaszają, że wykorzystują umiejętności i kompetencje nabyte podczas szkolenia

^(?) Podział rodzajów broni (na podstawie obowiązującego prawodawstwa, a mianowicie dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni. Proponowane kategorie zostały uproszczone w porównaniu z kategoriami wymienionymi w załączniku I do dyrektywy 91/477/EWG oraz zgodnie z kategoriami w Systemie Informacyjnym Schengen używanym przez organy krajowe):

- broń wojskowa: samoczynna broń palna i broń ciężka (przeciwpancerna, wyrzutnia raketowa, moździerz itd.),
- inna krótka broń palna: rewolwery i pistolety (w tym broń salutowa i akustyczna),
- inna długa broń palna: strzelby i karabiny (w tym broń salutowa i akustyczna).